

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennytte forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaeigt.dk>

Hjemmet og Skolen.

Meddeleser

fra

Latin- og Realskolen

paa Varnedamsveien

til

Clevernes Forældre.

Nr. 7.

København, 1864.

Trykt hos S. Trier.

Soulus Stake
...! Gringlægja þin til

Hjemmet og Skolen.

Meddeleser

fra

Latin- og Realskolen

paa Værnedamsveien

til

Clevernes Forældre.

Nr. 7.

Kjøbenhavn.

Trykt hos S. Trier.

1864.

Nogle Bemærkninger om den første Undervisning i Thysk.

Naar der i efterfølgende Linier fremstøttes nogle Bemærkninger om den første Undervisning i Thysk, saa skeer dette ene fra et methodisk Standpunkt med Forbigaaelse af alle andre Spørgsmaal. De Grundsætninger, der bestemme den methodiske Behandlingsmaade af Thysk, ville have Gyldighed og fuld Anvendelße ved hvilket som helst fremmede Sprog, der paa dette Alderstrin maatte sættes istedetfor Thysk. At Thysk i Almindelighed er det første fremmede Sprog, Eleven lærer, og at Undervisningen deri som oftest begynder i en Alder, hvor der hverken kan være Tale om bevidst sproglig Sands eller om grammatiske Forkundskaber, hvor derimod Umiddelbarheden er aldeles fremherskende og hele den øvrige Undervisning overveiende bevæger sig paa Ansfuelsens Omraade, volder ikke alene særlig Vanskelighed ved Valget af Læsestoffet, men stiller ogsaa uafviselige Krav til Begrænsningen af det tilsigtede Maal og til den methodiske Behandling. Disse Krav oversees imidlertid ofte ikke alene af yngre Lærere men ogsaa af Forældre, saa at nogle Bemærkninger derom med Rette turde finde Plads paa dette Sted, tilmed da de ærede Forældre paa dette Trin af Undervisningen ofte yde deres Børn mindre eller større

Hjælp, og det naturligvis maa være Skolen magtpaalgende, at denne er i Harmoni med dens Fremgangsmaade og har samme Maal for Die.

Det første Aar.

Undervisningen i Thdst begynder her i Skolen i Reglen med Elevens tredie Skoleaar, altsaa paa et Udviklingsstrin, hvor hele den øvrige Undervisning endnu væsentlig gaaer ud paa at øve Eleven i at opfatte Phænomenerne, see og høre, gjøre Rede for, hvad der sees og høres, sammenligne og adskille. Skal Undervisningen i Thdst ikke alene undgaae at indvirke forstyrrende paa en naturlig Udvikling i denne Retning, men medvirke til, at Malet naaes, er det aldeles nødvendigt, at den gaaer ud fra samme Standpunkt som den samtidige øvrige Undervisning. Opgaven paa det sproglige Gebeit er altsaa ogsaa at lede Eleven til at høre og see og gjøre Rede for, hvad han hører og seer.

Det Første, det kommer an paa at øve Eleven i, er opmærksomt at høre og med Bevidsthed gjengive det Hørte. Paa det første Trin bestætiger Undervisningen sig altsaa udelukkende med at skærpe Elevens Øre for de fremmede Lyd og støaffe ham større Herredømme over Taleorganerne. Alle Øvelser ere altsaa mundtlige, saavel fra Lærerens som fra Elevernes Side; der maa eftertrykkelig advares imod allerede paa dette Trin at benytte Læsebogen som umiddelbart Hjælpemiddel, medens dens Bestemmelse her kun er at give Læreren en fast Ledetraad og en Begrænsning for hvad der skal indøves paa dette Trin. Det vilde være en ligefrem Misfjendelse af Op-

gaven, der først skal løses her, og en Misbrug af Bogen, naar maa strax vilde begynde med at lade Cleverne læse i og oversætte efter Bogen.

Øvelsesmaterialet for det første Trin indeholdes i anden Udgave af første Deel af min Lærebog. Ved at kaste et Øie derpaa vil man snart see, at disse Øvelser bevæge sig paa et for Barnet bekjendt Omraade, saa at det ingen Vanskelighed har med at opfatte det reale Indhold, men kan henwende hele sin Opmærksomhed paa hvad det hører og figer. Ordbogen giver kun den Bethydning af Ordene, der kræves i det foreliggende Tilfælde, og det kommer her slet ikke Sagen ved, hvilke Bethydninger det samme Ord kan have i andre Forbindelser.

Fremgangsmaaden paa dette Trin er ganske simpel. Læreren indleder en Samtale med Cleverne, hvorved der efterhaanden vindes og fremføres Sætninger, der i Form og Indhold saa nøagtigt som muligt svare til de thysse Sætninger, der forekomme i Begyndelsen af Lærebogen. Saasnart en dansk Sætning saaledes bestemt markeret er udhævet f. E. Jeg er i Stuen, giver Læreren med thadelig og bestemt Udtale den thyske Oversættelse, som Eleven saa øves i at efterjige med samme Udtale. Derpaa oploses den danske Sætning i sine enkelte Ord, og Eleven ledes til at opfatte, hvilke Ord af den tilsvarende thysse Sætning, der svare til disse enkelte Ord. Denne Sætning slaaes først saa fast som muligt, og man gaaer ikke over til den næste Sætning, forinden Cleverne med Sikkerhed og Nøagtighed kunne give hvert Ord i den danske Sætning paa Thysk og hvert Ord i den tilsvarende thysse Sætning paa Dansk. Derpaa gaaer man paa lignende

Maaade over til den næste danske Sætning: Denne Stue kaldes Skolestue. Inden Læreren giver den tilsvarende Sætning, spørger han først, om der i denne Sætning ikke er Noget, som de veed hvad hedder paa Thyst, det vil da vise sig at være Tilfældet med Ordet „Stuen“. Derpaa gives den thyske Sætning, og Fremgangsmaaden er nu som ved første Sætning. Naar den anden Sætning er klaret, indøves baade første og anden Sætning for at gjøre de vundne Resultater flydende. De følgende Sætninger behandles paa lignende Maade. Kan man i den første Time saaledes mundtlig indøve de første sex Sætninger (Væsebogens Nr. 1), saa er det Alt, hvad der kan forlanges, Mindre kan ogsaa gjøre det. Læreren har ingen Grund til at foruroliges over det ringe Kvantum, der er gjennemgaaet, det kommer meget mere an paa, at disse Øvelser drives med Lyst, Liv og Nøagtighed og den fornødne Selvvirksomhed fra Elevenes Side.

Den næste Time begynder da naturligvis med at Læreren undersøger, hvormeget Eleven har været i stand til at huske. Der er ingen Ulykke i, om en eller anden Sætning eller Glose er glemt, Repetitionen skal jo tjene til at opfriske hvad der er glemt fra de forrige Timer.

Som Hjemmearbeide har Eleven paa dette Trin ikke andet end at øve sig i at holde fast paa hvad der er lært. Hvor længe man skal blive ved med disse reent mundtlige Øvelser kan ikke nøagtigt angives, Skønnest maa afgjøre, naar Dret har faaet den fornødne Skarphed, Taleorganerne tilstrækkelig Øpielighed og Hukommelsen og Billien tilfredsstillende Udvikling; som oftest vil man være fristet til at forlade dem meget for tidligt, da Vanen

til at bruge Bøger som Grundlag, selv ved den første Undervisning i en Disciplin, er bleven saa stærk, at Mange ville føle sig usikre uden et saadant. Ogsaa gjør en saadan Undervisning langt større Forbringer til Lærerens Livlighed og Opsindsomhed, den tager langt mere paa Kræfterne, naar den skal have sit rette Præg, end naar man Stykke for Stykke oversætter og indøver efter Bogen. Det vilde være en reen Sjeldenhed, om Nogen blev for længe ved dermed.

Medens det i Bogen givne Materiale, med Forbigaaelse af det Stof, der har en poetisk Form, stadig danner Grundlaget og giver Ledetraaden for det daglige Arbeide, hør der dog flittigt anstilles Øvelser i at bruge det indvundne Gloseforraad mere frit, idet Læreren danner Sætninger udenfor Bogens, men til hvis Oversættelse der ikke udfordres andet, end at Eleven er sig bevidst og har paa rede Haand hvad han har lært. Læreren vil i den Lyst, med hvilken Eleven hengiver sig til disse Forsøg, og i det Liv, der derved fremkaldes, faae rigelig Løn for den Flid og Opsindsomhed, hvormed han forbereder sig til dem.

Der kan Intet indvendes imod, at Hjemmet de første Gange, og indtil Opgaven staar noget mere accentueret for Eleven og Lysten og Evnen til at huske er vakt, yder en lille Haandsrækning, dog maa det paa det bestemteste fraraades paa dette Trin at gaae udenfor det, der er indøvet i Skolen. Lærebogen vil ogsaa kunne give Hjemmet, der har Lejlighed til at følge Elevens Undervisning paa de enkelte Trin, den fornødne Veiledning og Begrændning, kun maa heller ikke hjemme Bogen endnu bruges.

Men Hjemmet bør ved den Hjælp, det yder, vel huske paa, at Bestræbelserne bør gaae ud paa saa snart som muligt at fremkalde hos Eleven Evne, Lyst og Willie til selv at huske; ved at der hjælpes for meget eller Hjælpen ydes for længe, skades ligefrem Barnets Udvikling, forhindres der, at Blødgagtigheden beseires og Willien styrkes, og der berøves Barnet den sunde Glæde og Tilfredsstillelse, der ligger i Følelsen af at have taget sig sammen og derved hjulpet sig selv. Især ere de Forældre der have megen Lyst og Lejlighed til at følge og tage sig af deres Børns Underviisning, utsatte for den Friestelse at gjøre for Meget. Man vil nødig lade Barnet gaae i Skole, uden at det paa bedste Maade „kan sin Læktie“; derfor hjælper og hjælper man, indtil det er naaet, men man overseer derhos, at en væsentlig Deel af „Læktien“ netop bestod i at huske og hjælpe sig selv. Vi ville her ikke videre fremhæve de farlige Følger, det kan have for Barnets Karakterudvikling, naar det kommer i Vane med stadig kun at arbeide med halv Kraft og at kunne tilfredsstille ved at smykke sig med laante Æjer, men kun gjøre opmærksom paa den Erfaring, Skolen ofte har Lejlighed til at gjøre, at Børn, der have faaet for megen og unødvendig Hjælp, aldrig faae den sunde, kraftige Udvikling, som de Børn, hos hvilke Evnen til at hjælpe sig selv tidlig er fremkaldt. Derhos gives der jo siden Udviklingstriu, hvor der kommer Gjenstande for, Hjemmet ikke trøster sig til at hjælpe i, saa at „et ung Menneske“ maa tilkaldes. Desuden vil den endelige Prøve saavel ved Examen som i Livet gaae ud paa at undersøge, i hvilken Grad Eleven har faaet Modenhed og Willie til at

løse sin Opgave, og ved denne Prøve kan jo Ingen hjælpe længer, saa han her forgjæves vil see sig om efter de vante Støtter.

Paa det andet Trin skal ogsaa tillige Diet øves. Opgaven bliver altsaa noget mere omfattende. Her tages da tillige Bogen i Brug, idet det Gjennemgaaede repeteres ved Hjælp af Bogen, og Eleven ledes til at faae Die for Netskrivningen, iagttage de forskjellige Former, i hvilke det samme Ord forekommer i Bogen, og sammenligne de Tilfælde, hvor Ordet kommer for i samme Form. Eleven har faaledes Ordene der Vater, die Väter, han undersøger Forbindelsen og finder, at Ordene der Vater forandres til die Väter, naar der tales om Flere, han holdes tillige til at angive, hvilke enkelte Forandringer der foregaaer, og hvorledes det er i det tilsvarende danske Ord. Det er jo en Selvfølge, at Dagtagelserne her endnu maae være meget nøie begrænsede og stadig ledes til det samme Punkt, indtil Eleven har faaet noget Herredømme over dette bestemte Phænomen. For det første Åar vil det være tilstrækkeligt at iagttage og indprænte de forekommende og i Ordbogen fremhævede Navneord efter deres Kjøn og deres Form i Ental og Fleertal og ved Hjælp af Ordbogen at indøve Udsagnsordenes Navnemaade. Eleven skal altsaa ved Slutningen af Året være i stand til med nogen Færdighed og reen Udtale at op løse og med Sikkerhed oversætte de i Bogen forekommende Sætninger uden videre Hjælp af Ordbogen, og paa Thydst gjengive danske Sætninger, hvori Gloserne tidligere ere blevne lærte, at stave de i Bogen forekommende Ord, angive Nævneformerne for de Navneord, der findes i det

tilsvarende Pensum af Ordbogen saavel i Ental som Fleertal, strive et Stykke rigtigt af efter Bogen og i den allersidste Tid nogenledes feilfrit uden Bog, efter Hukommelsen og efter det Indtryk, Anskuelsen har efterladt.

En Øvelse, der allerede kan foretages i det første Aar, bestaaer i, at Eleven ikke alene tilholdes at oversætte korrekt og i et godt Sprog paa Dansk, men at han ogsaa tilholdes ved dertil passende Stykker noøagtigt at gjengive Indholdet paa Dansk med sine egne Ord uden at see i Bogen eller holde sig ordret til den tydste Text.

Det Pensum, der er bestemt for det første Aars to Trin, findes paa Lærebogens første 36 Sider. Af de Stykker, der have en poetisk Form, læres de udenad, der tillige have noget poetisk Indhold f. Ex. 27. 28. 38. 46. 48. 55. 61. 73. 75. 77. 89. 90. 92. 101. 103. 104. 121. 122. 123. Inden de gives for til Udenadlæsning, maae de være saa tidt indøvede i Klassen, at Eleverne ikke alene noøagtigt kunne oversætte dem, men at den største Deel deraf med det samme er lært, især i Førstningen. Der maa holdes paa, at de fremfiges med god Betoning, de med * betegnede Stykker kunne til Oplivelse synges efter bekjendte danske Melodier, hvorom enhver Sanglærer vil kunne give Oplysning.

Om det i det føregaaende angivne Maal paa en tilfredsstillende Maade kan naaes i det første Aar, er jo afhængigt af det ugentlige Timeantal, der anvendes derpaa, af Elevernes Standpunkt i det Hele taget og af den Kraft, Sikkerhed og det Talent og Liv, med hvilket Undervisningen ledes; hvor Maalet imidlertid i det betegnede Omfang ikke kan naaes i det første Aar, maa man

hellere anvende noget længere Tid derpaa end tage sin Tilflugt til at skynde sig for meget. Det kommer saa meget an paa, at Eleven stadigt arbeider med Ro og Nyagtighed og vænnes til Selvvirk somhed, naar Undervisningen skal affætte frugtbare Resultater for Dannelsen af den sproglige Sands.

Maar Bogen er taget i Brug, forøges Elevens Hjemmearbeide og faaer en noget anden Karakteer, ved at det nu maa betragtes som Mangel paa Flid og Trossab ikke at have udført sit Arbeide, medens man paa det første Trin endnu tog til Takké med det Resultat, der kunde frembringes ved den Øyst, der var fremkaldt hos Eleven.

Men skal det med Rette kunne paalægges Eleven som uafviselig Pligt til hver Time at have udført sit Hjemmearbeide tilfredsstillende, saa er det ogsaa absolut nødvendigt, at det Hjemmearbeide, der gives for, holdes indenfor Rimelighedens Grænser, og at det i Undervisningstimen er saaledes forberedt og gjennemarbeidet, at Eleven hjemme kun har videre at indøve eller bestre det ørste. Har man i en enkelt Undervisningstime ikke tilbørligt kunnet gjennemarbeide et Pensum til dette Brug, saa maa man hellere fritage Eleven for Hjemmearbeide til den næste Dag, end vænne ham til at komme med halvgjort Arbeide eller atter at søge den Hjælp, som han lykkeligt var vænnet af med.

Hjemmearbeidet bestaaer i at indøve det Pensum i Læsebogen, der er gjennemgaaet, og lære de dertil hørende Gloser, at lære enkelte Stykker ordret udenad, affærire et Stykke enten efter Bog eller i den sidste Tid efter at det er lært udenad, hørt og med Hensyn til

Stavningen gjennemgaet, naar først lignende Øvelser ere anstillede i Klassen. Hjemmet har gjort Alt, hvad der kan forlanges, naar det afværger Fristelser og Forstyrrelser, naar det vønner Eleven til en bestemt Arbeidstid, og naar det giver Paamindelser, naar enten Barnet ved sin Forberedelse bører tydeligt Præg af Tankeløshed og Adspredthed, eller der fra Skolens Side gives Meddelelse om, at Forberedelsen har været utilfredsstillende.

Det andet Aar.

Det ligger ligefrem i Sagens Natur, at der ikke hør finde et Spring Sted imellem Slutningen af det første og Begyndelsen af det andet Aar. Det Begyndte fortsættes: Eleven øves fremdeles i at give en god dansk Oversættelse af det i Læsebogen givne Stof, læse flydende og med forstandig Betoning, nøagtigt gjengive det Læste med egne Ord paa Dansk, lære Digte og Prosa udenad og benytte noget af dette Stof til Stiiløvelser. Eleven bliver ved at iagttagte de sproglige Phænomener, paa hvilke Opmærksomheden henledtes i det første Aar, Navneordenes Entals- og Fleertalsform. Men efterhaanden som Elevens Kræfter vore og hans Iagttagelsesevne styrkes, udvides disse Øvelser noget, navnlig med Hensyn til det Sproglige, hvor Iagttagelsen nu ogsaa henledes paa andre Phænomener. Eleven finder saaledes, at det ogsaa i Ental kan hedde den Vater, des Vaters og dem Vater og i Fleertal der Väter og den Vätern; lignende Observationer gjøres samtidig ved andre Navneord.

Imidlertid har ogsaa Underviisningen i Modersmaalet bragt de enkelte Sætningsdele til Bevidsthed og øvet Eleven

i at finde dem i det *Læste*. Der anstilles nu lignende Øvelser med det, der læses i *Tydst*, og det vil nu ikke falde vanskeligt for Eleven at finde og angive, i hvilke Tilfælde man paa *Tydst* siger f. E. der Vater, des Vater og dem Vater o. s. v. Disse Forandringer underkastes nøjere Jagttagelse, navnlig med Hensyn til Forandringen af Vokalen og Endelserne, og Eleven opdager snart, at disse Forandringer bevæge sig indenfor et begrændset Omraade, og at der er mange Navneord, der i saa Henseende samstemme i tilsvarende Forbindelser. Alle Materialier ere nu efterhaanden slaffede tilveie til at Eleven kan ledes til at danne et Skema over de gjorte Jagttagelser, saa at Navneordenes (og Rjendeordets) Bøning ved Hjælp deraf kan indøves.

Paa lignende Maade forberedes, begrændses og indøves de øvrige Dele af Formlæren, der ere bestemte for denne Klasse: Bøningen af de personlige Stedord, Grundtallene, Bøning af Udsagnsordene haben, sein, werden, i Person og Tal, men kun i den fremstændende Maades Nutid og Fortid. Senere tages Udsagnsord, der faae samme Forandringer som „loben“ (den stærke Konjugation) under Jagttagelse i samme Begrænsning og kun i Handleform. Eleven holdes til selv at danne de faa fornødne Skemaer og indprænte dem i Hukommelsen. Det vil altid være tilraadeligt at lade Eleven samle det Materiale, han saaledes efterhaanden danner, i en lille Notebog, en lille Formlære, som han saaledes laver sig selv. Det er nødvendigt, at de forskellige Forholdssformer fra Begyndelsen af læres udenad i en bestemt Orden, her i Skolen: Nævneform, Gjen-

standsform, Gieform og Hensynsform, og at der endnu overalt anvendes de ved den danske Undervisning brugte Bemærkninger. Eleven bruger paa dette Trin endnu ingen Grammatik, og alle Regler og Bemærkninger, der sædvanlig findes i Formlæererne, udelades her, da Eleven endnu mangler de dertil svarende sproglige Anskuelser. Øøiningen af Navneord og Udsagnsord skal paa dette Trin ikke afsluttes, men først indledes. Det kan overhovedet ikke tidt og sterkt nok fremhæves, hvad her endnu er Hovedsagen, at man skal øve Elevens Jagttagelsesevne i sproglig Henseende, bringe ham i Vane med at benytte sin thyske Læsebog i dette Niemed med Optænk- somhed og Eftertanke, øve ham i at huske, hvad han har jagttaget paa tidligere Steder, at sammenligne de forskjellige Tilfælde og samle dem, der ere føelles.

Læfestoffet for det andet Åar findes i 2det Afsnit af Læsebogen fra Side 37 til 152. Det Forraad af nye Gloser, her kommer til, er forholdsvis langt mindre end i første Afsnit. Af Ordbogens 44 Sider er der saaledes alene brugt 19 Sider til de første 37 Sider i Læsebogen, medens der til de øvrige 116 Sider i Læsebogen kun bruges 25 Sider, deraf til de 22 sidste Sider ikke engang 3 Sider.

Det Hjemmearbeide, der haves i det 2det Åar, er væsentlig af samme Beskaffenhed som i det første Åar og bestaaer i at indøve det Pensum i Læsebogen, der er gjen- nemgaaet, og lære de dertil hørende Gloser, for Navneordenes Vedkommende i Ental og Fleertal og for Udsagnsordenes i Navnemaade, at aafkrive et udenad lært Stikkede ogsaa uden at det i Klassen er stavet igjennem, at ind-

søre de dannede Skemaer i Notebogen og lære dem udenab, af og til at oversætte enkelte dikterede danske Sætninger paa Thysl. Ved alle disse Øvelser maa der med Eftertryk holdes paa, at Eleven udfører dem med Nøagtighed og Flid; man maa hellere knappe af i Længden af det, der gives for, end være eftergivende med Hensyn til Bestrafningen af hvad der leveres.

Skizzær.

1. Et Loste.

Barnet er jo lige fra Fødselen saa hjælpeløst, trænger til saa meget, at den stærkeste og reneste af alle Føleller, Fader- og Moderfjærligheden, er sat til Forsørger, Bogter og Leder for det, og det ikke alene for de første Aar, men for en heel Aarrække. Den Lid, i hvilken der kun er Tale om physisch Pleie, er jo kun kort; Moderfjærligheden trættes ikke, men finder særlig Belbehag ved den Anstrengelse og de Øfre, der ere forbundne hermed. Naturen har betegnet Beien, der her bør følges, saa tydeligt, at Moderfjærligheden set opdager den; skulde her være Noget at rette, saa vil en erfaren Huislæge set kunne vise den rette Bei. Noget mere sammensat bliver Opgaven, naar de første aandelige Spirer bryde frem, naar den famlende Haand faaer mere Sikkerhed, naar Diet faaer Fasthed, naar Barnet har lært at skjønne og viser sit første Smil; da kommer der en aandelig Pleie til, Mo-

deren begynder paa den første Undervisning. Naar nu Barnet er „puslet“, legges det ikke strax i Buggen, det maa først bestaae en lille Prøve og have en lille Lektion. Og med hvilken Glæde og Opfindsomhed drives ikke denne første Undervisning; den er heller ikke eensformig og uden Methode og Fremskridt. Naar Barnet har lært at smile, maa det jo efterhaanden gjennemgaae andre Øvelser, vise hvor stort det er, klappe Hæge, give Haanden, og lignende, der jo følge ligesaa sikkert paa hinanden som Bogstaverne i et Alphabet.

Moderen har heller aldrig saa travlt, at der ikke til visse Tider skulle kunne affees nogen Tid dertil, og Sindet er aldrig saa bethynget, at denne Undervisning ikke skulle kunne gjøre Hjertet glad og fremkalde et Smil. Og at Undervisningen er god, derom vidner den Glæde og Inderlighed, hvormed baade Morder og Barn hengive sig til den; den er heller ikke, som al god Undervisning, uden Belønning. Hvor glad maa ikke Moderen være, naar hun mærker, at hendes Kjærlighed har faaet Indpas i Barnehjertet og der er lagt Spiren til Gjenkjærlighed, naar hun har lært at læse Svarene ud af Barnets Øie og at forstaae de Lyd, som ellers Ingen kan forstaae.

Og endnu i en Deel Aar er det jo Moderen, til hvis Omsorg Barnet saa godt som udelukkende er overladt. Faderen kjender en stor Deel af Barnets Liv kun igjennem de daglige Referater, han faaer, og de enkelte Prøver, han kan være Bidne til. Det er væsentlig under Morderkjærlighedens Pleie og Omsorg, at Barnet skyder ogsaa sin første aandelige Væxt, og at der fremkommer

alle de Spirer, der betragtes med saa megen Glæde, vække saa mange Forhaabninger og give det oplivende Billede af et lykkeligt Barn.

Og medens Moderen ydede Barnet sin Omsorg, saavel om Dagen som i de stille Nætter, og hendes Tanker, uforstyrrede af Omverdenen, ene hvilede paa det, og den moderlige Kjærlighed iagttag alle de Livstegn, der efterhaanden brøde frem og vidnede om, at ogsaa hendes Barn var født i Guds Billede, da lærté hun vel at forstaae, hvad der børgegede sig i Hannas Sjæl, og hvilket Billede der stod for hendes Øie, da hun førte sin Søn op til Silo. Og Moderkjærheden førte jo ogsaa sit Barn til Herrens Huus og gav, ligesom Hanna, det Øfste, at alle de Dage, det var til, skulle det være Herrens. Og da Hanna gav Øfstet, var Samuel en lille Dreng; men Drengen Samuel gif og blev stor og behagelig, haade for Herren og for Menneskene.

2. Den sjette Fødselsdag.

Naar Barnet nærmer sig det 6te Åar, tales der jo oftere om, at det skal i Skole, og det faaer en Fornemmelse af, at det nu nok vil blive Alvor. Moderen har rigtig-nok før tidt sagt, at det skulle skee, men det var dog som oftest mere kommet som en Trusel ved Leiligheder, hvor den moderlige Autoritet stod Fare for at bukke under for Barnets Livslighed og Selvraadighed. Barnet havde derfor altid en instinktmæssig Følelse af, at det ikke var saa alvorligt meent som sagt. Erfaringen bekræftede desuden,

at der ikke længere var Tale om den Sag, naar Freden atter var sluttet ved gjensidig Imødekommen.

Nu er derimod Situationen ganske anderledes, Møder og Fader tale begge to om Sagen og paa Tider, hvor der er Fred og den bedste Forstaelse imellem Møder og Barn, hvor der altsaa for Barnet ikke viser sig noget tænklig Grund til saadanne alvorlige Forholdsregler. Endelig nærmer sig da den sjette Fødselsdag. De sædvanlige Forærlinger af Kjæphest, Sabel, Tromme og Flag udeblive; istedefor faaer Barnet Læsebog, Regnebog, Madkasse, Table, Pennal og flere Ting, det slet ikke veed Brug for, ja Bedstemoder kommer endog med en Tornister. Alle disse Ting tale for tydeligt, til at Barnet kan have Twivl tilbage om, at det nu er Alvor. Og det er Alvor. En af de næste Dage gaaer Moderen virkelig med Barnet hen paa Skolen „for at indmelde det“. Nu er det skeet, og efter endt Ferie overgiver da Moderen sin Hørstesøgte til Skolen. Det er og maa jo være et alvorligt Dieblik for Hjemmet, naar det saaledes overgiver sin bedste, kæreste Skat til Andres Baretægt og Omsorg, det er saa naturligt, at Sindet kan blive alvorligt, at Kjærligheden ængstes og at Adskillesen falder tungt paa Hjertet. Og saa Barnet har jo naaet et betydningstilfældt Stadium, naar det begynder en Gjerning, hvorpaa det skal ofre megen Kraft og Tid i en lang Aarrekke. Ja, Situationen er saa betydningstilfældt og alvorlig, at der kan være gyldig Anledning til at dvæle lidt derved, for noget mere at klare hvad der saa ofte staarer dunkelt og øengstende for den umiddelbare Hølelse. Barnets 6te Fødselsdag giver en alvorlig Opsordring til at faste et prø-

vende Blik paa de Vilkaar, under hvilke det hidtil har levet, og komme paa det Nene med Opdragelsens og Underviisningens fremtidige Opgave og indbyrdes Forhold. Barnet kan ikke længere være tjent med at ledes af en dunkel og ubevidst Følelse, utsat for alle de Svingninger, der følge dermed; det kunde let blive til ubodelig Skade for det, naar dets Vej bestemtes og den fornødne Medhjælp valgtes uden klar Bevidsthed om den Opgave, til hvis endelige Løsning det skal modnes igjennem Opdragelsen og Underviisningen, og uden en samvittighedsfuld Prøvelse af de Veje, ad hvilke det sikrest og bedst kan føres til dette Maal. Barnets frembrydende rige Kræfter og Virkelyst trænger nu fremfor Alt til en klar bevidst og fast Mhndighed, der med Sikkerhed kan lede de unge Kræfter paa den rette Vej, saa at de kunne beholde og fortsætte deres frødige Væxt og dog tillige samles og gjøres virksomme og tjenstpligtige i den ene berettigede Opgaves Tjeneste; det trænger nu overalt til en Mhndighed, der med Sikkerhed hjælper og med øvet og fast Haand varsomt affærer de vilde Skud, der ellers vilde svække den herlige Stammes funde Væxt.

Barnets sjette Fødselsdag betegner altsaa et betydningsfuldt Moment i dets Liv med særligt Ansvar for Forældrene, der nu af de mange forskjellige Veje skulle vælge den, ad hvilken Barnet skal føres, og den Hjælp, til hvilken de med Trhghed kunne betro Barnet. Gid den sjette Fødselsdag for Barnet maa være en velsignet Dag!

3. Hvad Barnet lærte ved Storkereden.

Indtil omtrent det 6te Aar er Barnets hele Tidværelse optaget af at sove, spise og lege, det har intet Arbeide for og er ikke bethyget af noget Ansvar. Det har hele sin Tid og Kraft til sin egen Raadighed. Der minder heller ingen alvorlige Vanskeligheder; det skulde da være den eneste, at bevare Ligevægten ved at bære al den Kjærlighed, der vises det. Vel er der i den senere Tid blevet gjort nogle svage Førsøg paa at bringe det til at tage sig noget „Nyttigt“ for, men Naturen har dog som oftest været saa heldig at seire over Optugtelsen. Desuden have jo Forholdene været Barnet en naturlig Allieret; Faderen har hele Dagen været bestæstiget og maaßke først faaet nogen Triticid, naar det allerede sov, og om ogsaa Moderen af og til funde affæe en Time til at øve det i noget Nyttigt, saa faldt disse Timer som oftest paa en Tid, hvor Legen gif allerbedst og hvor hun ikke nænnede at forstyrre det. Maaßke hun selv heller ikke føler sig meget tiltalt af det Nyttige, hun skulde lære det. Alt har dog til sidst oploft sig i Leg og Barnet har bevaret sit Paradiis.

Barnet befinner sig saare vel ved denne Tilstand og attræer slet ingen Forandring uden maaßke en lille Gebeetsforsøgelse, for at see hvad Naboenes Huus, Have eller Mark maatte indeholde og kunne yde til Leg. Og dog skal denne Tilstand nu afbrydes for hele fire Timer om Dagen, det skal forlade sit Paradiis og det uden at have syndet. Er det da ikke naturligt, at det spørger, hvorfor det da endelig skal ofre fire af sine bedste Timer, og det

netop paa en *Tid*, hvor *Haven* er smukkest og det kan aflægge *Prøve* paa, at det har tilstrækkelige *Kræfter* til at komme over *Naboens* *Plankeværk* eller klatre op i *Træerne* og selv plukke *Kirsebær*. Det kunde have været sin *Sag*, dengang det endnu var nødt til at lege i *Stuen*, hvor det ofte kom til at tage sig *Noget* for, *Moderen* ikke syntes om, men nu, da det næsten hele *Dagen* er ude og saa godt som slet ikke volder *Moderen* noget *Besvær*, nu at skulle i *Skole*, det kan det naturligvis ikke begrive. *Moderen* undgaaer maafee at indlade sig videre med *Barnet* om den *Sag* og at besvare de *Spørgsmaal*, det kommer med; hun har altsfor ofte erfaret, hvortil det førte, naar hun indlod sig paa at give *Svar* paa de *Spørgsmaal*, hun bestormedes med; *Svaret* fremkaldte for det *Meste* nye og vanskeligere *Spørgsmaal* og det endte som oftest med, at hun blev *Svar* skyldig. Den forstandige *Faders* *Svar*: „*Du skal lære noget Nyttigt*,“ afværger vel videre *Spørgsmaal* til ham, men har jo, ved *Siden* af at det indeholder en *Misvisning* og ikke giver den hele *Sandhed*, den store *Mangel*, at *Barnet* ikke forstaaer det, ja ikke engang faaer en *Anelse* om, hvad der menes dermed. Hvor meget har *Barnet* ikke lært alene i den sidste *Uge*, og det er langtfra ikke *Althammen* unyttigt; det anmeldte endnu igaar for *Moderen*, at det i den nye *Fælde* vilde fange saa mange *Spurve*, at *Faderen* kunde faae en heel *Aftensmad* deraf, og paa *Fisk* skulde der for *Fremtiden* heller ikke være *Mangel*, for *Naboens* *Søn* havde allerede givet en meget god *Anvisning* til at fange dem, der manglede kun en *Medestang*. Og alt dette skulde ikke være nyttigt? *Moderen* svarede jo rigtignok, at det var neppe

det, Faderen havde meent. Det er nu vel heller ikke saa forunderligt, at Barnet ikke kan finde sig tilrette i det Nyttige; hvor ofte have vi Vøgne ikke ondt ved at sjelne imellem det Nyttige og det Ørkelsloge.

Moderen, der seer, at Barnet stadigt ruger over den Tanke, hvorfor det skal i Skole, prøver da tilsidst paa efter Enne at hjælpe det. Hun bruger et Middel, hvorved hun ofte har standset Spørgelysten og beroliget Barnet; hun fortæller det Noget. Denne Gang fører hun Barnet hen til Storkereden, som det ofte i hele Timer har seet paa og tids er salden i Tanker over, dog hyppigst i dette Aar, og begynder at fortælle det noget om Storkene. Vel er det Altsammen noget, som det veed til Punkt og Prikke, men det bliver dog saa oplivende og saa nyt, naar hun fortæller det. Hvad Barnet saa ofte har seet med sine egne Øine faae ligesom en Bekræftelse, og det hen-giver sig med langt større Træghed og Ro til sine Jagtagtigelser. Hvad var det da, Moderen fortalte?

Moderen fortalte, hvorledes Storken om Foraaret kommer til os fra fjerne Lande, udbedrer sin Nede og gjør den hyggelig for de forventede Unger, hvorledes den vogter Neden, udruger og mader Ungerne, og hvorledes disse endelig, ligesom de Gamle, faae langt Næb, lange Been og store Binger.

Gamle og Unge kunde vistnok forståe hinanden og talte vel sammen, naar de ivrigen knebrede med deres Næb. En Aften var der en ivrig Knebren paa Taget. Talen havde vistnok været om, at det vilde være en Skam ikke at bruge de lange Been, da lange Næb og de store Binger til andet end til at ligge og dovne i Neden

og lade sig made af de Gamle, thi næste Dag, medens de Gamle vare ude efter Føde, begyndte Ungerne at røre Vingerne og reise sig i Neden, og nogle Dage efter vovede de sig ud paa Tagrygningen; det var vistnok Altsammen noget, der var paalagt dem, og det lod til, at de udførte alle disse Øvelser med megen Lyst og Glæde. Og hver Dag lykkedes disse Forsøg bedre og bedre, og Ungerne fik snart saadan Tillid til deres Been og Vinger, at de endelig meget indstændigt både om Tilladelse til at gjøre en Tour ud i den grønne Eng, der ligesom vinkede ad dem. Tilladelsen blev givet, og næste Morgen sloi Ungerne ud til den nærmeste Eng. Forsøget lykkedes overmaade godt. Det var en ordentlig Fest for dem, saaledes med de Gamle at kunne spanke om i det vaade Græs. Snart lærte de ogsaa at faae Die paa de unge Frøer, der fandtes i stor Mængde. Og hvor glade knebrede de ikke, hver Gang de fangede en med deres lange Næb, og det lykkedes saa ofte for dem, at de blevе ganske møtte. De løngtes slet ikke efter Neden og efter Taget, hele Dagen bleve de paa Engen, der søgte de deres Føde, der toge de sig en lille Luur en Gang imellem, naar de blevé trætte, og først om Aftenen vendte de atter hjem. Og saaledes gik nu hver Dag. Nu blevé Ungerne heller ikke længere madede, desov heller ikke længere i Neden, men paa Taget eller paa Manden af Neden og, ligesom de Gamle, staende paa et Been og med Næbet og Hovedet imellem Vingerne.

Længere og længere bort gik Udflugterne, og hver Dag voxede Tilliden til deres Kræfter hos dem; de gjorde nu mange Toure paa deres egen Haand, og de Gamle

lode dem nu ganske trøstig følte sig selv. Saaledes gif
 det hele Sommeren, og Ungerne ønskede intet hellere end
 at det altid maatte blive saaledes ved. De vare nu næsten
 ligesaa store som de Gamle. Men i Begyndelsen af
 Efteraaret var der atter en Aftenstund en meget ivrig
 Knebren paa Taget. Talen førtes især af Hanstorken,
 meget mere alvorligt og høitideligt end ellers, og var hele
 Tiden ene rettet til Ungerne. Han fortalte dem, at den
 Tid nu nørmede sig, hvor de vare nødsagede til at for-
 lade deres hyggelige Tag og deilige, gjæstfrie Enge, at de
 snart skulde drage til fjerne, fjerne Lande, og at det vilde
 være den visse Død at blive over Tiden. Han beskrev
 dem de store Farer, de vilde være udsatte for paa denne
 lange Reise, hvorledes de ofte vilde blive truede af Storme
 og Uveir, hvorledes de maatte over store Vand, hvor
 intet Hviested var at finde, hvor hverken han eller Moderen
 kunde hjælpe dem, hvor det derimod vilde være den visse
 Død, naar Kræsterne svigtede. Og I vil, blev han ved,
 aldrig faae Kræster til denne Reise, dersom I ikke bruge
 Vingerne til andet end at flyve ud for at sege Føde.
 Det kan ikke længere slaae til hele Dage at spanke om
 paa Engen, i Mosen og more Der det bedste I kan. Vil
 I lykkelig overstaae Reisen, saa maa vi tænke paa mere
 end Føde og Morskab, vi maa høit op i Lusten for at
 skærpe Diet og styrke Vingerne ganske anderledes end
 hidtil. „Aa, hvorfor kan det ikke blive saaledes ved som
 hidtil?“ sulkede Ungerne, de kunde hverken sine nogen
 Fare ved at blive eller indsee Nødvendigheden af at fore-
 tage en saa farefuld og besværlig Reise. Men Hunstorken
 ynkedes over deres Sorg, og hun fortalte dem om Aftenen,

at der om nogle Uger ikke længere vilde findes Føde, at Solen vilde tage sin Kraft, Engen sit Græs og Mosen blive saa haard som Steen, at der ikke længere vilde være noget Kreatur paa Marken og ingen Sang at høre i Skoven, der vilde komme til at staae med de nøgne Grene, og at den eneste Maade, de kunde undgaae den visse Død paa, var ved at samle Kæfster til Reisen; hun fortalte dem, hvormange der havde tilsat Livet paa Reisen, fordi de ikke havde øvet Kraften med den fornødne Udholdenhed. Ja, saa var der jo intet Undet for at gjøre. Og næste Dag gik det da høit op i Lusten, og fra nu af maatte Ungerne hver Dag i flere Timer paa lange og høie Toure og øve sig i at flyve med Binden og mod Binden, dale og stige til Beirs. Snart samledes flere Storke til disse Øvelser, det var næsten ligesom de vare i Skole, de sloi frem og tilbage ligesom paa Kommando. Det var strenge Tider for Ungerne, men Moderen mindede stadigt om, at det jo var Livet om at gjøre, Alt vilde nok gaae godt, naar de bare vilde blive ved at øve sig. Men hvad der især gav dem Tilsfredshed og et glad Sind igjen, var den Fornemmelse, at disse strenge Øvelser, om de endogsaa ikke gave Brød, dog paa en vidunderlig Maade styrkede Diet og Kraften og fremkalde en lignende Glæde, som den de følte, da de første Gang naaede Engen, men langt kraftigere; det var som om de med nye og stærkere Kæfster ogsaa havde faaet en ny og stærkere Glæde. De havde aldrig troet, at Diet kunde blive istant til at see saa langt, og at deres Vinger kunde faae en saadan Styrke, at de med den største Sikkerhed og

Lethed og uden at tage Næring til sig i mange Timer i Træk kunde flyve omkring høit oppe i Luftten.

Og da nu Løvet begyndte at blive guult og Krybet søger et sikkert Skjul og Nætterne blevе længere og foldere, da følte Ungerne ligesom en Længsel efter det nye Hjem og nærede flet ikke længere Frugt for den farefulde Reise; de følte, at de nok kunde taale en alvorlig Dyst, naar det skulde være. Faderen og Møderen meente ogsaa, at nu vilde Krefterne nok slaae til. Endelig kom da Tiden til Afreisen; forinden samledes en heel Skare Storke ligesom til en Generalprøve, og næste Morgen toge Unge og Gamle Afsked med Tak for de gode Dage, de havde nydt, og efter kort Tids Forløb vare de aldeles ude af Sigte. Lykkelig Reise for Gamle og Unge!

Efterat Møderen havde endt sin Fortælling om Storkene, forekom det Barnet, som om Storkereden hørte med til Huset og Storken med til Familien; det fik en Hornemmelse, som om det skulde flyve med, det saa længe op i Luftten efter Storkene, og spurgte ikke tiere, hvorför det skulde i Stole.

4. Vanskeligheder.

Barnet har saa let ved at erhverve sig Venner, takket være den vidunderlige Unde et fjærligt Forsyn har be-gavet det med. Det er jo saa oplivende at see paa det friske og livsglade Barneansigt, der endnu ikke bærer Spor af Livets Kamp, Synd og Sorg, men har Uskyldighedens klare Præg, forjætter saa meget og synes at bære en Himmel i sig. Man kunde fristes til at spørge, hvad et

saadant Barn, der synes langt mere tilfreds end vi Vorne, vel skulde trænge til, hvad vi vel skulde kunne høde det, der synes at have langt Mere end vi. Og dog trænger dette Barn fremdeles til saa Mæget. Medens der hidtil væsentlig kun var Tale om at afhjælpe physiske Fornødenheder, møder nu Barnet med sin store aandelige Trang og Hjælpeløshed. Hvad er det da egentlig, dette Barn trænger til, hvorfor det da egentlig sættes i Skole? Der er vel Ingen, der kunde være nærmere til at besvare dette Spørgsmaal end Moderen, der hele Tiden igjennem med den største Opmærksomhed har iagttaget Barnets skiftende Livstegn, med den største Kjærlighed har pleiet og opelsket de spæde Kræfter og derved havt rig Leilighed til at lære dets Trang at fjende. Det falder derfor saa naturligt at man henvender sig til Moderen, naar man vil vide, hvad dette Barn nærmest trænger til og hvad det egentlig er, der ventes og forlanges af Skolen. Spørgsmaalet kan ikke afsvises eller besvares ved at henvisse til den almindelige Sædvane, ifølge hvilken man sætter Børn i Skole, naar de ere omtrent 6 Aar gamle, og ved at sige, at de ligesom andre Børn skulle lære Noget. Der gives fordærvelige Sædvaner, og af Kundstabens Træ kan der jo plukkes baade gode og onde Frugter. Slige Svar ville ikke betrygge Barnet. Skolen kan ligesaa lidet som Hjemmet nøjes med den dunkle Anelse, der maafee kan fremfaldes hos Barnet og tilfredsstille det; en Samvirken imellem Skolen og Hjemmet kræver en klarere Bevidsthed. Ti til tolv Aar ere en lang Tid; Barnet gjennemgaaer i den Tid flere væsentlig forskjellige og hinanden betingende Udviklingstrin, og det er jo nødvendigt, at der findes For-

staelse og Overeensstemmelse imellem Hjemmet og Skolen paa alle enkelte Trin.

Ganske anderledes vilde Sagen stille sig, naar Barnets Trang slet ikke var utsat for at mistydes, naar der kun var eet Maal, Diet kunde fæstes paa, og een bestemt begrundset Bei, man trostig kunde følge. Men saaledes er det jo langtfra ikke. Erfaringen lerer jo desværre altfor ofte, at der kan tages feil i alle disse Henseender. Mon ikke Menneskets egne Lidelser og Samfundets Brøst og Mangler for en stor Deel have deres Rod i disse Feiltagelser?

Men uagtet Spørgsmaalet har saa stor Vigtighed, vil det i de fleste Tilfælde dog neppe lykkes at fremkalde et andet Svar; en Overveielse af hvad Barnet fremfor Alt trænger til og ene kan være tjent med, er nemlig ingenlunde let, der gives derimod mange Forhold og Omstændigheder, der saare let kunne lede Overveielsen i et urigtigt Spor. Om vi end gaae til denne Overveielse med det Forhæt kun at ville see, hvad Barnet trænger til, og at ville respekttere dets Ret, anfægtes vi dog ofte af saa mange uberettigede Hensyn og medbringe ofte et saa tilsløret Blik, at vi langtfra ikke altid komme til et uhlidet Resultat. Hvad Moderen havde saa let ved at forstaae, da hun endnu som oftest var ene med sit Barn, som om hele Omverdenen ikke var til og hendes Die kun affspejlede Barnets Billede, det er nu blevet saa vanskeligt at opdage. Barnenaturen synes at være bleven en lufket Bog. Er der da virkelig foregaar et saadan Forandringer med Barnet, at de kunne gjøre dets sapde Trang ufjendelig eller dog vanskelig at opdage? Nei! vi maae ene hos

os selv søger Grunden til, at en uhildet Overveielse bliver saa vanstelig og usikker. Det er ikke Barnet, der seer med et uklart og usforstaaeligt Blik paa os, men det er os, der ofte see med et hilstet Blik paa Barnet.

En samvittighedsfuld Overveielse af hvad der baader Barnet bedst bør altsaa begynde med en alvorlig Selvprøvelse, med en Udskilelse af Alt det, der for os tilflører dets sande Trang og bortleder vort Die fra det ene rette Maal og den Bei, der fører dertil, saa at vi ere sikre paa kun at have Barnet og dets sande Bel for Die. Og at denne Selvprøvelse ingenlunde er overflødig, derom ville vi jo allerede paa den meest hdmigende Maade overbevises paa det første Stadium, hvor vi opdage Banens, Fordommens og Forfængelighedens store Magt over os og vor Dom i Forhold til Barnet; alle rede her ville vi sande, at vi have saare ondt ved at betrakte det med et uhilstet Blik.

Den moderne Kultur og det moderne Kulturliv er jo blevet en Magt, der kræver Skat af Alle, og hvor Mange er der vel, der kunne unddrage sig for at ofre til denne Magt, endog over Formue og Lejlighed. Om vi ogsaa have en umiddelbar Følelse af, at det moderne Kulturliv fremherskende efterstræber og elsker Skinnet, det Glimrende og udvortes Imponerende, men derimod overseer eller vel endog ringeagter den sande Naturlighed, det evig Sande, først Hornødne og Uforgængelige, og derved faae en Twivl om denne Magts Berettigelse, om vi endogsaa tidi høve en levende Følelse af, at en anden Anvendelse af Skatten vilde give en høiere, varigere og inderligere Tilsfredsstillelse og befrie os for

den Følelse af Huulhed og Intethed; vi ofte betages af, naar vi have høet Skat, saa er dog Vanens Magt over den menneskelige Skrøbelighed saa stor, at Barnet vel kan være udsat for den alvorlige Fare, at denne Magt ogsaa kan udstrække sit Herredømme over det og fra første Færd af paatrykke det sit Stempel og give det sit Feltraab: Fremfor alt synes.

Faren for at vort Die omtaages forsøges ofte i høi Grad derved, at Fristelsen langtfra ikke altid kommer i en let fjendelig Skiffelse og med det før angivne Præg paa Vand-en, men at den kommer tilhyllet og med blændende Skin af at det er Kun Barnets Bel, den vil fremme. Den vælger sig ikke sjeldnen Ordførere, der ubevidste ere faldne i dens Snarer og tillige ved Slægtstabets og Venstabets Vaand nøie ere knyttede til Barnet.

Hvad skulde der være til Hinder for at følge f. Ex. de Raad, Dunkel Peter giver med Hensyn til Drengen. Han har jo selv bragt det til Noget i Livet ved megen Flid og Stræbsomhed, indtager en høi og uafhængig Stilling, bliver overalt agtet og raadspragt og hædret med Tillidsposter i det offentlige Liv; der kan jo ikke være Twivl om, at han mener det ørligt med Barnet og at han raader efter sin bedste Overbeviisning og uden alle Vihensyn.

Eller er der Grund til at kaste Brag paa Tante Lisas Raad med Hensyn til Pigen. Hun har jo viist sin Kjærlighed til Barnet ved saa mange Leiligheder, den Lille er jo opkaldt efter hende, og hvor tidt forsøger hun ikke dets Hornsialser og Adspredelser, hvor tidt giver hun det ikke en Haandsrækning, naar der møder en Banselighed, hvor ufortrøden hjælper hun ikke med Lektierne. Hun

har ydermere givet Vidnesbryd om sin Interesse for Fa-
miliens og sin Kjærighed til Barnet ved Øøste om at ville
tage sig af og forsørge sin Guddatter, naar hendes Skole-
dannelsse er fuldendt. Hun er derhos en meget dannet,
almindelig agtet og søgt Dame, der bevæger sig med Sik-
kerhed og Taft saavel i de høieste som laveste Kredse. Hun
kjender Livet til Bunds og veed, hvilke Fordringer det
stiller til den unge Pige, og i hvilken Retning hun især
maa uddannes. Den lille Guddatter hænger jo desuden
med sit hele Hjerte ved sin elskværdige Gudmoder.

En saadan Vens eller Venindes Raad maa dog vel
have fuld Adkomst til at følges. Kommer nu dertil, at
vi selv føle os raadvilde med Hensyn til Barnet og have
Bevidstheden om langtfra ikke at besidde et saadant Over-
blik over Livet og de forskellige Livsforhold, eller frugte
for ikke at kunne gjøre saa meget for Barnet, som disse
Venner, saa synes det jo ydermere rimeligt og forsvarligt
at følge deres Raad. Ja sandelig have saadanne Venners
og Veninders Stemme Bægt og gyldig Adkomst til at
høres, det vilde jo være formålstigt at berøve Barnet
Venstaben og Kjærighed, hvortil det saa høiligt trænger.
Og dog kan det være til ubodelig Skade for dets sande
Bel, at Raadene følges; Intet kan fritage dets naturligste
og nærmest ansvarlige Værger for at underkaste selv et
Raad fra denne Side en uhildet og samvittighedsfuld
Prøve under Ansvarrets hele Bægt.

Jo større Fristelsen er, jo mere Opfordring er der
til at anstille en varsom, samvittighedsfuld Prøve. Alt
det Anførte indeholder nemlig ingen Betryggelse for Barnet;

thi det er nu engang en ogsaa af Erfaringen stadsæstet Kjendsgjerning, at man kan være høit stillet, være brav og rettænkende, have Kjærighed til Børn, være udmarket vel orienteret i Livets forskellige Forhold, være almindelig afholdt og agtet, og dog kan være blind for og tage feil af hvad Barnet fremfor Alt trænger til. Man kan jo være retskaffen, forstandig, elskværdig og agtet, opnaae høie Stillinger og hædrende Tillsidsposter, man kan have megen Kjærighed til Børn og finde en Glæde i at gjøre dem glade og hjælpe dem frem, uden dog at have øst af den Kilde, der ene kan give den sande Kraft, Biisdom og Kjærighed.

Hvad vilde der blive af det givne, hellige Øfste, naar den raadende Ven eller Veninde ikke kjendte Silo og Veien, der fører derhen, medens Raadet dog blev fulgt?

Jo større Vanfæligheder vi opdage hos os selv og i vort Forhold til Omverdenen med Hensyn til at have et uhildet Blif paa Barnet, jo større er Forpligtelsen til at frigjøre Sindet, Vanen og Tanken fra forstyrrende Paa-virkninger i denne Retning og til alvorlig Selvprøvelse.

Prøver Alt og vælger det Bedste!

Held det Barn, i hvis Hjem Kraften dertil findes!

5. Exemplets Magt.

Hvor tidt nedslægge vi ikke hos Børnene ved vort eget Exempel Spiren til de Feil, som vi siden have saa ondt ved at udrydde og Barnet saa tidt maa lide for! Det stadsæstes ideligt, at Exemplets Magt er usige stærkere end Ordets. Jo mere vi vogte paa os selv, des lettere have vi ved at

vogte paa Børnene. Børnene foreholde os ligesom et Speil, i hvilket vi kunne see vores Feil, vores Uvaner og vor Skrøbelighed; der er saa meget hos os selv, som vi ellers vanskeligt vilde have opdaget.

Det er jo saa og maa sandes saavel af Skolen som af Hjemmet, at en samvittighedsfuld Jagttager af Børnenes Væren ofte faaer en alvorlig Paamindelse om stadigt at have Bliffet henvedt paa sig selv og at arbeide paa at leve sig selv.

Takket være Kjærligheden til Barnet! vi see jo aldrig vores Feil klarere og bedre i deres sande Skikkelse, end naar vi see dem affspeilede i vores Børn.

Hvad Bennen ikke nænnede at sige os og hvad vor Egenkjærlighed i Andres Mund saa let opfattede som Bagtalelse og Fjendskab, — det staaer saa ofte for os hos vores Børn hdmygende, advarende og straffende. Det er en stor Belsignelse at have Børn, først bliver den, naar vi elsker dem mere end vores Feil. Kan der tænkes et større Beviis paa vor Kjærlighed til dem, end at vi for deres Skyld ofre Feil, hvad vi ikke formaaede at gjøre for vor egen Skyld. Lykkelig det Barn, der bliver elsket saa høit.

6. Børnebilletten.

(Efter Auerbach.)

Bil du gjøre noget Urigtigt, saa see paa dit Barn, siger en gammel romersk Forfatter. Han tænkte kun lidt paa, at dette ogsaa kan anvendes om en Indretning, hvorom Romerne ikke havde nogen Anelse.

Teg var nylig paa en Reise og stod just paa Bane-

gaarden ved Billetkontoret, da en Mand kom gaaende med en rask Dreng ved Haanden. Barnet saae saa lyksaligt ud, havde en Botaniseerkasse paa Ryggen og paa Hovedet en Straahat, som han høfligt tog af for Billetkassereren.

„En Billet til mig og min Søn“, sagde Manden.

„Har den Ville fyldt 12 Aar?“ spurgte Billetkassereren.

„Nei, endnu ikke,“ svarede Manden, og fik en Billet til sig og en Ørnebillet til sin Søn.

„Fa'er, jeg fylder jo 13 Aar i næste Maaned,“ hvilfede Drengen sagte men ivrigt, idet han saae op paa Manden med et Blif, hvori der laae: Fader siger Usandhed og det for nogle faa Skillings Skyld! Men dette Blif varede neppe et Sekund, thi Drengens Miner fortrak sig pludseligt, han syntes at sige Noget sagte, jeg hørte ikke hvad det var.

Faderen tilkastede ham taus et truende Blif og trak ham med sig ud af Forsalen.

Da de skulde oppebie det næste Togs Komme, gik Faderen ind i Ventesalen, men jeg hørte Drengen sige: „Fader, lad mig blive her.“ Og nu og da saae jeg ham skotte hen til mig.

Jeg maa tilstaae, at dette først senere er gaaet op for mig, thi da det nu peb første Gang, og Faderen vilde stige ind i samme Coupé som jeg, saae jeg Drengen trække i ham og raabe: „Nei, nei, ikke her, der er den Mand, der hørte det.“

Drengen skammede sig øienshuligt for mig, han undgik mit Blif, jeg var jo Medvider i Faderens Usandhed. Vi fjørte kun nogle faa Miil sammen. I en smuk lille By stege Fader og Søn af. Her tog en Dame med en lille Pige imod dem; hun gav først Manden Haanden,

derpaa omfavnede hun Drengen: „Har Du moret Dig godt paa Reisen, Robert?“

Drengen nikkede taus og tog Noget, der var indspøbt i et Stykke Papir, ud af sin Botaniseerkasse. Jeg kunde saa levende sætte mig ind i Drengens Følelser, hvis hele Glæde jo maatte være forspildt ved den Usandhed, han havde været Bidne til. Han forstod maaskee mit Blik, thi da han nu fulgte paa mig, løb han hurtigt bort med den lille Pige. —

Bil du gjøre noget Urigtigt, saa see paa dit Barn, siger en romersk Forfatter, og det Værste, du kan gjøre imod det, er at berøve det Troen paa din Redelighed. Lad dine Børn blive hjemme, såg ikke at fornøie og more dem. At være ung er Fornøielse og Moerskab nok, den findes paa hver Eng, i hver Have, og behøver ikke at hentes paa Reiser. Men tager du dit Barn med, da agt den offentlige Lov for din egen og dit Barns Skyld.

7. Den største Smerte.

Du slipper langt lettere fra det end jeg, du har kun eet Barn, medens jeg har alle mine Feil beskrevne i syv Udgaver, i større og større Format, sagde Fru A. til sin Barndomsveninde, der træf hende ganske mismodig over, at hun ikke med den rette Kraft og Virkning funde tage sig af sine mange Børn. Hun nedthyngedes af Bevidstheden om, at hun selv havde opelsket saa meget af det, der nu skulde udryddes, og at hun selv idelig havde feilet i det, der nu skulde straffes. Endnu igaar havde hun været alvorlig vred paa sin syvaars Søn, der var blevet uenig

med sin et Aar ældre Søster og havde tiltalt hende med uskjærlige Ord, medens hun maatte sige sig selv, at Huisvæsenets Fataliteter ofte bragte hende selv saaledes fra Sands og Samling, at hun da brugte Ord til sit Thende, der ingenlunde vidnede om Overbærenhed og Kjærlig-
hed. Og det var jo ikke mere end en Time siden, at hun bad sin ældste Datter om at afvise et Besøg ved at nægte hende hjemme, og dog tiltalte og straffede hun Børnene for den mindste Ulsandhed.

Af, hvor mange lignende Tilfælde gaves der ikke, hvor hun ved Exemplet nedlagde Spiren til det onde, der siden voldte hende saa megen Sorg. Veninden gjorde vel et Før-
søg paa at faae disse mørke Tanke bort, og at fremstille det Hele som Smaating, det ikke var værd at spilde sit gode Humør paa. Hendes Børn vare jo dog ikke værre end de fleste, og havde overalt Ord for at være særdeles artige og velopdragne Børn, de blev holdt saa ordentlige og propre, og vare saa funde, at det var en Fornøjelse at see paa dem, og i Skolen vare de altid iblandt de fremme-
ligste. Men Saaret var for dybt og kunde ikke læges saa let.

Ta sandelig, det maa nok være den største Smerte, og det ikke alene for det kjærlige Modersind, at skulle give Børnene Kraft til det Gode, medens vi selv føle os saa svage, at skulle oplukke Børnenes Hjerte, hvor vort eget er tillukket. Hvor skal det haardt betrængte Hjerte da finde Trøst og Hjælp? Hvilken stor Velsignelse, at der er En, som var uden Skyld.

Særlige Meddelelser

fra

Latin- og Realskolen

paa Bærnedamsveien

til

Elevernes Forældre.

1864.

Nr. 11a.

(Pigeskolen.)

Skoleefterretninger.

Skolen har i Aar haft otte Klasser (1—8).

Fag- og Tímesordelingen vil sees af hosstaende Over-sigt. Dog maa herved bemærkes: I 2den og 3die Klasse anvendes de Timer, der staae opførte under Historie og Geographi, blot til Geographi, medens den historiske Fortælling er henlagt under Underviisningen i Dansk; tillige er hvad der meddeles af Naturhistorie henlagt under Geographiunderviisningen. 2den Klasse har kun haft Underviisning i Thdst i det sidste Fjerdingaar.

Extratimerne i Haandarbeide, i hvilke de, der ønske det, kunne deeltake, ere givne i Vinter fra 2—3, i Sommer fra 1—2; de Deeltagende have været deelte i 2 Hold, saa at hver har haft 3 Timer.

Elevantallet er i Juni d. A. 126; de ere saaledes fordeelte i Klasserne:

8de Klasse	12	4de Klasse	15
7de —	4	3die —	24
6te —	16	2den —	18
5te —	18	1ste —	19

Oversigt over Fag- og Timesordelingen:

	Klasserne							
	8.	7.	6.	5.	4.	3.	2.	1.
Dansf	3	3	4	4	4	7	8	11
Tydf	3	3	3	3	4	4	"(3)	"
Engelsf	4	4	4	3	4	"	"	"
Fransf	4	4	3	4	"	"	"	"
Religion	2	2	2	2	2	2	2	"
Hist. og Geogr.	3	3	3	3	3	3	3	"
Naturhistorie	1	"	2	2	2	"	"	"
Naturlære	1	2	"	"	"	"	"	"
Regning	1	1	1	1	2	3	4	6
Skrivning	1	1	1	1	2	3	"(3)	"
Tegning	2	2	2	2	2	2	2	"
Haandarbeide	3	3	3	3	3	4	6(4)	6
Sang	2	2	2	2	2	2	1	1
Gymnafit	(2)	(2)	(2)	(2)	(2)	(2)	(2)	(2)
	30	30	30	30	30	30	30	24

Skolens Lærerpersonale bestaaer af:

- Hr. J. F. Andersen, Musiklærer: Sang.
- W. Bah, Stud. med.: Naturhistorie med 8de, 6te, 5te og 4de Klasse.
- W. Holm, Krigssekreter: Skrivning med 8de, 7de, 6te og 5te Klasse.
- N. C. Kierkegaard, Tegnelærer: Tegning.
- A. H. W. Carpent, Cand. polit.: Fransf med 8de og 7de Klasse.
- P. A. Gaustrup, Cand. philos.: Fransf med 6te Klasse, Historie og Geographi med 8de, 7de, 6te, 5te og 4de Klasse.
- Chr. Richardt, Cand. theol.: Dansf med 8de Klasse.

- Hr. H. Schneekloth: Naturlære med 8de og 7de Klasse.
 — J. D. Thomsen, Cand. theol.: Religion med 8de,
 7de, 6te, 5te og 4de Klasse.
- Fru C. Gruse: Engelsk med 6te og 4de Klasse, Fransk
 med 5te, Skrivning med 4de, 3die og 2den Klasse,
 Broderi; fører Tilshynet med Skolen.
- Froken I. Funch: Linnedsyning og Strikning.
- M. Lind: Læsning, Regning, Skrivning og Haand-
 arbeide med 1ste Klasse.
- Fru I. Milo: Engelsk med 8de og 5te Klasse, Regning
 med 4de, Sang med 1ste.
- Froken I. Mundt: Regning og Tegning med 2den Klasse.
- E. Nannestad: Geographi, Dansk og Bibel-
 historie med 3die og 2den Klasse.
- L. Thomsen, Thøf med 8de, 7de, 6te og 5te
 Klasse, Engelsk med 7de, Regning med 8de, 7de,
 6te og 5te.
- E. Wiegelsen: Dansk med 7de, 6te, 5te og 4de
 Klasse, Thøf med 4de, 3die og 2den, Regning
 med 3die Klasse.
-

Fra næste Skoleaars Begyndelse vil Skolen see sig
 i stand til at tilbyde sine Elever Adgang til en Bogsamling,
 hvilket for en stor Deel skyldes velvillig Bistand fra Bog-
 handlerfirmaet Reitzel og fra et privat Læseselskab, der
 under Hr. Sekretær Claessens Ledelse har været i Gang
 forrige Aar. Bogsamlingen, over hvilken en Fortegnelse
 vil være at faae efter Ferien, bestaaer for Dieblifiket af
 c. 400 Bind og forøges efterhaanden; den vil væsentlig

indeholde Skrifter af vor egen og fremmede sjønne Literaturer og almeenfattelige historiske, geographiske og naturvidenskabelige Skrifter.

Afgangsen betales af hver Deeltager med 1 Rdlr. om Året (Medlemmerne af det ovenfor nævnte Læseselskab have i det første Åar fri Adgang). Hver vil i Neglen kun kunne have 1 Bind hjemme ad Gangen og maa tilbagelevere det efter høist 3 Ugers Forløb.

Udlaanet vil finde Sted om Løverdagen til Tider, der nærmere ville blive bekjendtgjorte, første Gang Løverdagen d. 27de August.

Skolelonnen er — foruden 3 Rdlr., der eengang for alle erlægges af hver Elev ved Indtrædelsen i Skolen — efter de forskjellige Klasser:

- i 1ste Klasse 3 Rdlr. maanedlig,
- i 2den og 3die 4 — —
- i de øvrige 5 — —

Af Østkende betaler det ældste Barn fuldt og ethvert af de øvrige 1 Rdlr. mindre om Maaneden, end de ellers skulle have betalt.

Før Deeltagelse i Gymnastikunderviisningen er Betalingen 2 $\frac{1}{2}$ om Maaneden i de 6 Sommermaaneder, i hvilke den gives.

Deeltagelse i Dandseunderviisningen, der gives i de 6 Wintermaaneder, betales med 1 Rdlr. om Maaneden.

Skolefornødenheder — nemlig Stile-, Tegne- og Skrivebøger, og hvad der ellers bruges paa Skolen — kunne faaes paa Skolen til samme Pris som hos

Papirhåndleren. Det staaer imidlertid naturligvis forældrene frit for at besørge det fornødne selv; kun maa Skolen for Ordens Skyld forlange, at Skrive-, Stile- og Tegnebøger ere af samme Beflæffenhed som Skolens. Hver Elev medbringer Table, Shæste med Tilbehør, Pennehuis med Pen, Blyant, Griffel og Svamp, Madkasse.

Næste Skoleaar bruges følgende Bøger:

Ottende Klasse.

Hörs Haandbog i den danske Literatur. — Rung deutsches Lesebuch. Fürs og Rung deutsche Dichter. Fuchs' tydste Syntax. Lorenzens tydste Stiiløvelser. — Töpffer, nouvelles génevoises. A. de Vigny, Cinq-Mars. Larpents franske Stiiløvelser. — Dickens, the cricket on the hearth. Dickens, a child's history of England I. Listows Stiiløvelser 2den Afd. — Balslevs Forklaring af Luthers Katekismus. Det nye Testament. Psalmebogen. — Kofods fragm. Historie. Ingerslevs lille Geographi. Et Atlas. — Schneekloths Negnebog 1. D. 2. Afd. — Andersens Sange, 2den Saml.

Sybende Klasse.

Holsts danske Læsebøger. — Rung deutsches Lesebuch. Fürs og Rung deutsche Dichter. Lorenzens tydste Stiiløvelser, 3die Udg. — Borring's Album littéraire. Larpents fr. Stiiløvelser. — Listow, stories and sketches. Listows Læsebog 2den Afd. Listows Stiiløvelser 2den Afd. Et engelsk Lexikon (Rosings). — Balslevs Forklaring af Luthers Katekismus. Müllers Bibelhistorie i Tangs Udt. Psalmebogen. Det nye Testament. — Kofods fragm. Historie. Barfods Ledetraad i Danmarks Historie. Ingeres-

Ievs lille Geographi. Et Atlas. — Schneekloths Regnebog, 1ste D. 2den Afd. — Andersens Sange, 2den Saml.

Sjette Klasse.

Holsts danske pros. (6te Udg.) og poet. Læsebøger. — Rungs deutsches Læsebuch. Rungs tydste Materialier. Rungs tydste Bøningsformer. — Ahns fr. Læsebog ved Arlaud. Md. de Pres-sensé, Rosa. Et fr. Lexikon (Borrings). — Listows eng. Læseb., 1ste og 2den Afd. Listows Stiiløvelser, 1ste Afd. — Müllers Bibel-hist. i Tangs Udt. Balslevs Forklaring over Luthers Katek. Psalmebogen. — Kofods fragm. Historie. Barfods Ledetraad i Danmarks Historie. Ingerslevs lille Geographi. Et Atlas. — Schneekloths Regnebog, 1ste D. 2den Afd. — Andersens Sange, 2den Saml.

Femte Klasse.

Holsts danske poetiske Læsebog, 6te Udgave. Fibigers historiske Læsebog. — Rungs tydste Læsebog for de lavere Klasser med Ordbog. Rungs tydste Materialier. Rungs tydste Bøningsformer. — Listows Elementarbog. Listows eng. Læsebog 1ste Afd., 4de Udg. Listows eng. Stiiløvelser, 1ste Afd. 3die Udg. — Ahns fr. Læsebog ved Arlaud, 5te Udgave. — Müllers Bibelhistorie i Tangs Udtog. Luthers lille Katekismus. Psalmebogen. — Kofods fragment. Historie. Ingerslevs lille Geographi, 7de Udg. Et Atlas. — Proschs Naturhistorie. — Schneekloths Regnebog, 1ste D. 2. Afd. — Andersens Sange, 2den Saml.

Fjerde Klasse.

Fibigers historiske Læsebog. Holsts Smaadigte. — Rungs tydste Læsebog for de lavere Klasser med Ordbog, 9de Udg. Holbech og Petersen tydste Materialier, 2den Udgave. — Listows eng. Ledetraad. Listows eng. Elementarbog, 6te Udg. — Balslevs lille Bibelhistorie. Psalmebogen. — Proschs Naturhist., 2den Udgave. — Kofods fragm. Historie (1860). Rimelstads mindste Geographi. Et Atlas. — Schneekloths Regnebog 1ste D. 2den Afd. — Andersens Sange, 2den Saml.

Tredie Klasse.

Molbechs danske Lærebog 8de Udg. Holsts Smaadigte. 7de Udg. — Schneekloths tydste Lærebog 1ste D. 2den Udg. — Balslevs lille Bibelhistorie. — Rimestads mindste Geographi. 3die Udg. Et Ailas. — Schneekloths Regnebog 1ste D. 1ste Afd. — Andersens 2stem. Sange.

Anden Klasse.

Borgens og Nungs danske Lærebog 1ste Kursus, 8de Udg. — Schneekloths Regnebog 1ste D. 1ste Afd. — Andersens 2stem. Sange.

Første Klasse.

Schneekloths Regnebog 1ste D. 1ste Afd. og (senere) Jagds Lærebog for Begyndere.

Aarsprøven 1864.

8de Klasse.

(Nr. 1.)

Torsdag d. 14de Juli Kl. 11½ Religion, Kl. 12½ Engelsk.
Fredag d. 15de Juli Kl. 12½ Fransk.

Løverdag d. 16de Juli Kl. 10½ Regning, Kl. 11½ Naturhistorie, Kl. 12½ Historie.

Mandag d. 18de Juli Kl. 11½ Geographi, Kl. 12½ Thysk.

7de Klasse.

Torsdag d. 14de Juli (i Nr. 1) Kl. 10 Historie og Geographi.
Fredag d. 15de Juli (i Nr. 1) Kl. 10 Thysk, Kl. 11 Naturlære.

Løverdag d. 16de Juli (i Nr. 6) Kl. 11 Dansk, Kl. 12 Religion, Kl. 1 Fransk.

Mandag d. 18de Juli (i Nr. 6) Kl. 10 Regning, Kl. 11 Engelsk.

6te Klasse

(i Nr. 5).

- Torsdag d. 14de Juli Kl. 10 Regning, Kl. 11 Dansf,
 Kl. 12½ Thydf.
 Fredag d. 15de Juli Kl. 11½ Geographi, Kl. 12½ Ma-
 turhistorie.
 Løverdag d. 16de Juli Kl. 10 Historie, Kl. 11½ Engelsf,
 Kl. 1 Religion.
 Mandag d. 18de Juli Kl. 12½ Fransf.

5te Klasse

(i Nr. 2).

- Torsdag d. 14de Juli Kl. 10 Engelsf, Kl. 11½ Regning.
 Fredag d. 15de Juli Kl. 10 Fransf.
 Løverdag d. 16de Juli Kl. 10 Naturhistorie, Kl. 11½ Geo-
 graphi, Kl. 12½ Thydf.
 Mandag d. 18de Juli Kl. 10 Historie, Kl. 11½ Dansf,
 Kl. 1 Religion.

4de Klasse

(i Nr. 6).

- Torsdag d. 14de Juli Kl. 10½ Engelsf, Kl. 11½ Regning,
 Kl. 12½ Thydf.
 Fredag d. 15de Juli Kl. 10 Geographi, Kl. 11 Dansf,
 Kl. 12½ Historie.
 Mandag d. 18de Juli Kl. 12 Bibelhistorie, Kl. 1 Naturhist.

3die Klasse

(i Nr. 7).

- Torsdag d. 14de Juli Kl. 10 Bibelhistprie.
 Fredag d. 15de Juli Kl. 12 Dansf.
 Løverdag d. 16de Juli Kl. 12 Thydf.
 Mandag d. 18de Juli Kl. 10 Regning, Kl. 12 Geographi.

2den Klasse

(i Nr. 7).

Torsdag d. 14de Juli Kl. 11½ Regning, Kl. 12½ Dansf.
 Fredag d. 15de Juli Kl. 10 Æhdøf, Kl. 11 Bibelhistorie,
 Løverdag d. 16de Juli Kl. 10 Geographi.

1ste Klasse.

Fredag d. 15de Juli (i Nr. 2) Kl. 12 Dansf.
 Mandag d. 18de Juli (i Nr. 5) Kl. 10½ Regning.

Sangprøve.

Mandag d. 18de Juli Kl. 2.

Løverdagen den 16de Juli Kl. 12 og Fredagen den 19de August Kl. 12 prøves de nye Elever.

Tirsdagen den 19de Juli Kl. 10 foretages Censur
 og Opslytning.

Fredagen den 19de August Kl. 9 begynder Undervis-
 ningen i det nye Skoleaar.

Til at overvære Examen indbydes Elevernes Forældre
 og hvem der ellers maatte interessere sig for Skolen.

Frederiksberg, i Juni 1864.

H. Schueekloth

(træffes hver Skoledag mellem 10—12).

Særlige Meddelelser

fra

Latin- og Realskolen

paa Værnedamsveien

til

Clevernes Forældre.

1864.

Nr. 11b.

(Drengeeskolen.)

Skoleesterretninger.

2den Deel af Afgangsexamen for Studerende afholdtes ifjor, skriftlig den 23de—26de Juni, mundtlig den 3de—9de Juli. Undervisningsinspektøren, Konferentsraad Madvig, deeltog i Censuren i skriftlig og mundtlig Latin, og følgende Herrer udenfor Lærerpersonalet viste desuden Skolen den Velvillie at deeltage i Censuren: Professor B. Borgen i Dansk, Cand. philol. Pio i Græst, Dr. philos. Steenstrup i Historie, Cand. theolog. Schwartzbrem i Religion, Dr. philos. Schjellerup i Mathematik og Naturlære.

Til Prøven indstillede sig 5te Latinklasses ældste Afdeling:

Frederik Bang, Søn af Proprietær Bang paa Gammelvraa ved Aalborg, optaget i Skolen August 1860.

Carl Hasle, Søn af Partikulier Hasle, optaget i Skolen Marts 1859.

Martin Schneekloth, Søn af Skolens Bestyrer, optaget i Skolen Mai 1854.

Carl Stennese, Søn af Tøgsører Stennese, optaget i Skolen Juni 1856.

Frederik Thomsen, Søn af afd. Partikulier Thomsen, optaget i Skolen Marts 1856.

Søren Besterbye, Søn af forhenværende Møller Besterbye, optaget i Skolen Mai 1854.

Prøvens Udfald vil sees af omstaaende Liste.

	1ste Deel 1861				2den Deel 1863									Sum	Høveblårlæser
	Søf	Branft	Geographi	Naturhistorie	Gant	Latin, Skriftlig	Latin, mundt.	Graff	Freligion	Historie	Mithmetif	Geometri	Naturfere		
4 Bang	Mg	G	Ug	G	G	G	G	Mg	Mg	Mg	Mg	Mg	G	80	Første Karakteer
Hasle	Mg	Mg	Ug	Ug	G	G	Mg	Mg	Mg	Ug	Ug	Ug	Ug	93	Første —
Schneekloth . . .	G	Mg	Mg	Mg	G	Eg	Eg	Eg	Ug	Mg	Mg	Mg	Mg	70	Anden —
Stennese	Mg	G	Ug	Mg	Mg	G	Mg	Mg	Mg	Ug	Mg	Mg	Mg	90	Første —
Thomisen	Mg	Mg	Ug	Mg	Mg	Mg	Mg	Mg	Mg	Ug	Ug	Ug	Ug	96	Første —
Besterbye	G	Ug	Mg	Ug	Mg	Eg	G	Mg	Ug	Mg	Ug	Ug	Ug	87	Første —

1ste Deel af Afgangsexamen for Studerende afholdtes, skriftlig den 25de Juni, mundtlig den 4de—8de Juli. Undervisningsinspektøren, Konferentsraad Madvig, var tilstede, og følgende Herrer udenfor Lærerpersonalet viste Skolen den Belvillie at deeltage i Censuren: Cand. theol. Schwartzbrem i Thysk, Professor Steen i Frans, Dr. philos. Steenstrup i Geographi og Professor Prosch i Naturhistorie. Til Prøven indstillede sig 4de Latinklasses 4 Disciple.

Afgangsprøven for Realdisciple afholdtes, skriftlig fra 23de—27de Juni, mundtlig fra 2den—7de Juli. Examenskommiscerne, Professorerne Bjerring og Mundt, deltog i Censuren, Prof. Bjerring i Thysk, Frans, Engelst, Historie og Geographi, Prof. Mundt i Mathematik. Følgende Herrer udenfor Lærerpersonalet viste desuden Skolen den Belvillie at deeltage i Censuren: Professor V. Borgen i Dansk, Dr. philos. Schjellerup i Naturlære, Prof. Prosch i Naturhistorie, Landskabsmaler B. Petersen i Tegning og Skrivning.

Til Prøven indstillede sig 3die Realklasses 5 Disciple:
Anton Bertelsen, Søn af Proprietær Bertelsen i Flyen, optaget i Skolen Mai 1860.

Edvard Conradsen, Søn af Skovfoged Conradsen ved Holstebro, optaget i Skolen November 1856.

Edvard Meincke, Søn af Justitsraad Meincke paa Maribo Ladegaard, optaget i Skolen August 1859.

Otto Petersen, Søn af Kammerraad Petersen i Korsør, optaget i Skolen September 1856.

Ludolph West, Søn af Pastor West paa Møen, optaget i Skolen August 1860.

De bestode alle Examen. De enkelte Karakterer vare:

	Dant	Lyd	Bron	Gengif	Historie	Geographi	Naturhistorie	Arithmetik	Geometri	Naturfæ	Legning og Estrinng	Sum
Bertelsen	Mg	Mg	Mg	Mg	Ug	Ug	Mg	Mg	Mg	Ug	Ug	81
Conradsen	Mg	G	G	Mg	Mg	G	Mg	Mg	Mg	Mg	G	69
Meincke	G	Mg	Mg	Mg	G	G	G	G	Tg	Mdl	Mg	47
Petersen	Mg	Mg	G	Ug	Mg	Mg	Ug	Ug	Mg	Ug	Ug	80
West	G	Mg	Mg	Mg	Ug	G	Mg	Mg	Mg	Mg	Mg	74

I Aar indstille følgende 7 Disciple af 5te Latinklasses ældste Afdeling sig til 2den Deel af Afgangsexamen for Studerende: Joachim Hagen, Johan Nielsen, Osvald Petersen, Edvard Schäffer, Hans Schneekloth, Theodor Thalbitzer og August Thomsen.

Til 1ste Deel af Afgangsexamen for Studerende indstille sig 4de Latinklasses 13 Disciple: Albert Barth, Thomas Bredsdorff, Carl Corneliusen, Jens Feveile, Otto Fiedler, Frederik Fugmann, Carl Larsen, Frederik Møller, Edgar Nyholm, Jørgen Petersen, Viggo Ranckau, Janus Valeur og Christian Wegge.

Til Afgangsexamen for Realdisciple indstiller sig i Aar Ingen.

Skolen har i Aar havt 17 Klasser: Latinklasserne 1—5, hvorfaf 5te er toaarig, Realklasserne 1—3, hvorfaf 3die er toaarig, men i Aar ingen ældste Afdeling har havt, Fællesklasserne 1—5, af hvilke 2—5 have været deelte i 2 i det Hele sideordnede Klasser a og b. 3die Latin- og

3die Realklasse ere i nogle af de følles Fag blevne under-
viste sammen.

Fag- og Timesordeling sees af omstaaende Oversigt.
Døg maa her bemærkes: I 3die og 2den Klasserne an-
vendes de tre Timer, der staar opførte under Historie og
Geographi, blot til Geographi, medens den historiske For-
tælling er henlagt under Underviisningen i Dans; hvad
der meddeles af Naturhistorie er i disse Klasser forbundet
med Geographiunderviisningen. I 4de Latinklasse er der
i en ugentlig Extratime til Underviisningen i Dans i det
første Halvaar læst Størstedelen af Hammerichs svenske
Læsestykker og nogle udvalgte Stykker af den svenske Literatur.
I 5te Latinklasse har ældste Afdeling i sidste Halvaar 2
særskilte Timer i Græst, yngste Kun 1, og Timerne i
Thydst og Transt falde bort for ældste Afdeling i de 3
sidste Maaneder.

Elevantallet er i Juni d. A. 370; de ere saaledes
fordelede i Klasserne:

5te Latinklasse	12
4de —	13
3die Latinklasse	13
2den —	24
1ste —	29
5te Fælleskl. a	26
4de — a	32
3die — a	26
2den — a	25
1ste Klasse	32

Oversigt over Fag- og Timesordelingen:

	Latinklasser					Realklasser			Fællesklasser						
	a	5	b	4	3	2	1	3	2	1	5a-b	4a-b	3a-b	2-ab	1
Dansk	2	2		3	3	3	3	3	3	3	4	4	7	10	12
Tydst	1	3		3	3	3	3	3	3	3	4	4	4	"	"
Engelsk	"	"	"	"	"	"	3	3	3	3	3	5	"	"	"
Franst	1	3		3	3	3	3	3	3	4	5	"	"	"	"
Latin	2	6	2	8	8	8	8	"	"	"	"	"	"	"	"
Græst	1	3	2	4	4	4	"	"	"	"	"	"	"	"	"
Religion	2	2		2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	"
Historie og Geographi	1	3		4	4	4	4	4	4	4	4	4	3	3	"
Naturhistorie	"	3		2	2	2	2	2	2	2	2	"	"	"	"
Naturlære	4	3	"	"	"	"	2	"	"	"	"	"	"	"	"
Mathematik	4	4		4	3	3	4	4	3	"	"	"	"	"	"
Regning	"	"	"	"	"	1	2	2	2	2	3	4	5	6	
Skrivning	"	"	"	"	"	1	1	2	2	2	3	4	4	3	
Tegning	"	"	"	"	"	1	3	2	2	2	2	2	2	"	
Sang	"	"	"	"	2	2	"	2	2	2	2	2	2	2	1
Gymnastik	"	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
	30	29	35	35	36	35		34	34	34	34	33	30	30	24

Skolens Lærerpersonale bestaaer af:

- Hr. J. F. E. Andersen, Musikkærer: Sang.
- B. Bah, Stud. med.: Naturhistorie med 3die Realklasse og 1ste, 2den, 3die og 4de Latinklasser.
- R. S. Feveile, Kapitain, R. af D.: Historie med 5te Latinklasse, Historie og Geographi med 1ste, 2den, 3die og 4de Latinklasse, 2den og 3die Realklasse og 5a, Geographi med 5b; har Inspektionen med Skolen.
- H. C. Frederiksen, polyt. Examinand: Dansk med 1ste Klasse, Geographi med 3b, Historie og Geographi med 4a, Thysk med 4b og 4a, Mathematik og geom. Tegning med 1ste Realklasse, Naturlære med 3die Realklasse og 5te Latinkl. b.
- E. F. Garben, Cand. theol.: Dansk med 4b, 5b, 5a og 1ste Latinklasse, Bibelhistorie med 3a, 4b, 4a, 5b og 5a.
- H. Guldbrandsen, Cand. philos.: Engelsk med 4a, 5a, 2den og 3die Realklasse.
- C. F. Hansen, Krigsassessor: Gymnastik med 1ste, 2b, 2a, 3a og 2den Latinklasse.
- H. P. F. Hansen, Adjunkt i Slesvig: Dansk med 2den og 3die Latinklasse, 1ste, 2den og 3die Realklasse.
- C. F. C. Holm, Stud. med.: Naturhistorie med 1ste og 2den Realklasse, 5a og 4a.
- W. Holm, Krigssekreter: Skrivning.
- N. C. Kierregaard, Tegnelærer: Frihaandstegning.
- R. S. Knudsen, Stud. philol.: Regning med 5a og 1ste Realklasse, Dansk med 3a og 4a.

- Fr. J. Kølling, Cand. theol.: Geographi med 2b og 2a, Naturhistorie med 4b og 5b.
- C. A. Krægelund, Adjunkt i Flensborg: Regning med 2a, 3b, 3a og 5b.
- A. F. Th. Kramp, Stud. magist.: Regning med 1ste Klasse og 2b, Tegning med 2b og 2a, Dansk med 2b, Historie med 5b, Sang med 1ste Klasse.
- A. H. W. Larpent, Cand. polit.: Fransk med 1ste, 2den, 3die, 4de og 5te Latinklasser, 2den og 3die Realklasse og 5a, Latin med 1ste Latinklasse.
- P. A. Lautrup, Cand. philos.: Fransk med 5b og 1ste Realklasse.
- F. A. Milo, Cand. theol.: Latin med 4de, 3die og 2den Latinklasser.
- M. O. Müßmann, Adjunkt i Slesvig: Engelsk med 4b, 5b og 1ste Realklasse.
- F. Nyghorn, Dr. philos.: Latin med 5te Latinkl.
- J. Pio, Cand. philol.: Græsk med 4de og 5te Latinklasser.
- Chr. Richardt, Cand. theol.: Dansk med 4de og 5te Latinklasser.
- C. A. Schjødte, Stud. math.: Mathematik med 1ste, 2den, 3die og 4de Latinklasser og 2den og 3die Realklasse, Regning med 4b, geometrisk Tegning med 1ste Latinklasse og 2den og 3die Realklasse, Tysk med 1ste, 2den, 3die og 4de Latinklasser.
- H. Schneekloth: Regning med 1ste Latinklasse, Tysk med 5te Latinklasse, 1ste Realklasse og 5a.

- Mr. M. Schneekloth, Stud. theol.: Thysk med 3b og 3a.
- J. E. Svane, Krigsassessor: Gymnastik med 1ste, 3die og 4de Latinklassé, 1ste, 2den og 3die Realklassé, 3b, 4b, 4a, 5b og 5a.
 - J. D. Thomesen, Cand. theol.: Religion med 1ste, 2den, 3die, 4de og 5te Latinklassé, 1ste, 2den og 3die Realklassé, Thysk med 5b og 2den Realklassé.
 - C. Tychsen, Cand. polytechn.: Mathematik og Naturlære med 5te Latinklassé.
 - H. M. N. Wamberg, Stud. theol.: Dansk med 2a og 3b, Geographi med 3a, Historie og Geographi med 4b og 1ste Realklassé, Bibelhistorie med 2b, 2a og 3b.
 - J. A. Wulsten, Adjunkt i Flensborg: Regning med 4a, 2den og 3die Realklassé.
 - J. E. Wormer, Stud. philol.: Græsk med 3die og 2den Latinklassé.
-

Fra næste Skoleaars Begyndelse vil Skolen se sig i stand til at tilbyde sine Elever Adgang til en Bogsamling, hvilket for en stor Deel skyldes velvillig Bistand fra Boghandlerfirmaet Reitzel og fra et privat Læseselskab, der under Hr. Sekretær Claessens Ledelse har været i Gang forrige Aar. Bogsamlingen, over hvilken en Fortegnelse vil være at faae efter Ferien, bestaaer for Dieblifiket af c. 400 Bind og forøges efterhaanden; den vil væsentlig indeholde Skrifter af vor egen og fremmede skjønne Litera-

turer og almeenfattelige historiske, geographiske og naturvidenskabelige Skrifter.

Afgangsen betales af hver Deeltager med 1 Rdslr. om Aaret (Medlemmerne af det ovenfor nævnte Læseselskab have i det første Aar fri Adgang). Hver vil i Reglen kun kunne have 1 Bind hjemme ad Gangen og maa tilbagelevere det efter høist 3 Ugers Forløb. Udlænet vil finde Sted om Løverdagen til Tider, der nærmere ville blive bekjendtgjorte, første Gang Løverdagen den 27de August.

Skoleønnen er — foruden 3 Rdslr., der eengang for alle erlægges af hver Elev ved Indtrædelsen i Skolen — efter de forskjellige Klasser:

i 1ste Fællesklasse	3 Rdly.	2 $\frac{1}{2}$	maanedlig,
i 2den og 3die	4	—	2 - —
i 4—5te Fælles- , 1—2den			
Latin- og Realklasse . . .	5	—	2 - —
i 3—5te Latin- og 3die			
Realklasse	6	—	2 - —

Af Øffende betaler det ældste Børn fuldt og ethvert af de øvrige 1 Rdslr. mindre om Maaneden, end de ellers skulle have betalt.

Deeltagelse i Danskundervisningen, der gives i de 6 Vintermaaneder, betales med 1 Rdslr. om Maaneden.

Skolefornødenheder — nemlig Stile-, Tegne- og Skrivebøger, og hvad der ellers bruges paa Skolen — kunne faaes paa Skolen til samme Præcis som hos Papirhandleren. Det staer imidlertid naturligvis Forældrene frit for at besørge det fornødne selv; kun maa Skolen

for Ordens Skylde forlange, at Skrive-, Stile- og Tegnebøger ere af samme Bestaffenhed som Skolens. Hver Eleve medbringer Table, Pennehuus med Pen, Blant, Griffel og Svamp, Madkasse, samt Gymnastiksko i en lille Pose.

Næste Stoleaar bruges følgende Bøger:

5te Latinklassse (Afgangsklassen).

Cicero de officiis. Horatius ed. Nauch og Krüger. Virgilii Æn. lib. 1—6. Tacitus Agricola ed. Bloch. Clemmers Udg. af Solvalder. Fors. Ingerslevs Mater. Boiesens rom. Antikvit. Tregders lat. Literaturhist. 2den Udg. — Herodot 6te Bog ed. Krüger. Plato, Apologien og Kriton. Lukians Dialog „Hanen“ (Sommerbrodts Udgave). Tredg. græske Forml. Tredg. græske Mythologi. — Balslevs Forklar. til Luthers Katek. Det nye Testam. paa Græs og Dans. — Bohr, den gamle, Middelalderens og den nyere Hist. Allens Danmarks Hist. — Steens Algebra. Jürgensens Geometri. Mundts Stereometri, 2den Udg. — Johnstrup de chemiske Grundstoffer, 2den Udg. Holten Naturens alm. Love 2den Udg. Mundts mindre Astronomi.

4de Latinklassse.

Hjorts tydste pros. Lærebog. Jürs og Rung deutsche Dichter. Lorenzens Stiløvelser. Funchs tydste Syntax. — Ingerslevs franske Lærebog. Colomba par Merimée. Toepffer, nouvelles Génevoises. Ingerslevs franske Grammatik. — Balslevs Forklar. til Luth. Katek. Det nye Testament. Den nye Psalmebog. — Baupells Planterigets Naturhist. Lütvens Zoologi (den større). — Bohr, den gl. Historie (6te Udg.). Rimestads mindre Geographi. Et Atlas over den gl. Verden. — Steens Algebra. Jürgensens Geometri. — Ciceronis orat. ed. Madvig. Livius lib. 26—30,

ed. Madvig. Ovids Metamorph. ed. Feldbausch. Boiesens romerske Antikviteter, 4de Udg. Madvigs lat. Gram. — Homers Odyssee 1—12 Bog. Xenophons Anabasis. Tregders græske Mythologi, 2den Udg. — Hammerichs svenske Læsestykker.

3die Latinklassé.

Holts danske Læsebøger. — Hjorts tydste pros. Læsebog. Jürs og Rung deutsche Dichter, 2den Udg. Lorenzens tydste Stiløvelser. Simensens tydste Syntax, 2den Udg. — Ingerslevs fr. Læsebog. Larcents fr. Stiløvelser. Ingerslevs fr. Grammatik. — Balslevs Forklaring til Luthers Katekismus. Det nye Testament. Müllers Bibelhistorie i Tangs Udtog. Den nye Psalmebog. — Baupell Planterigets Naturhist. Lütkens Zoologi (den større). — Bohrs Middelalderens og den nyere Hist. (4de Udg.). Allens Danm. Historie. Rimestads mindre Geographi. Et Atlas. — Jürgensens Geometri. Steens elem. Arithm. og Algebra (3die Udg.). — Ciceronis orationes selectæ, ed. Madvig. Ovid, Metamorph. ed. Feldbaush. Madvigs lat. Grammatik. Trojels Materialier til latiniske Stile. — Xenophons Anabasis. Homers Odyssee, 1—12 Bog. ed. Dindorph. Tregders græske Formlære. Et græs Lexikon (Arnejens).

2den Latinklassé.

Holts danske pros. og poet. Læsebøger. — Hjorts tydste pros. Læsebog. Lorenzens tydste Stilov., 3die Udg. Et tydst Lexikon (Grønbergs). — Ingerslevs franse Læsebog. Pios franse Formlære. Larcents franse Stiløvelser. — Müllers Bibelhistorie i Tangs Udtog. Det nye Testamente. Balslevs Forklaring til Luthers Katekismus. Den nye Psalmebog. — Baupell Planterigets Naturhist., 2den Udg. Lütkens Zoologi (den mindre). — Bohrs gl. Historie (6te Udg.) og Middelalderens (6te Udg.). Et Atlas over den gl. Verden. Rimestads mindre Geographi. — Steens element. Arithmetik. Mundts Geometri, 5te Udg. — Madvigs lat. Grammatik. Cæsar de bello Gallico ed. Whitte. Trojels Material. til latiniske Stile, 2den Udg. Et latin=dansk og dansk=latin Lexikon (Ingerslev). — Tregders gr. Formlære, 4de Udg. Bergs

gr. Læsebog, 1ste Udg. 3die Udg. Xenophons Anabasis. ed. Dindorph. — Andersens tostem. Sange, 2den Saml.

1ste Realklasse.

Holts danske pros. og poet. Læsebøger. — Rungs tydste Læsebog for de lavere klasser med Ordbog. Rungs tydste Materialier. Rung, de tydste Boeiningsformer. — Abns franske Læsebog ved Arland. Ingerslevs franske Læsebog. Et fransk-dansk Lexikon (Borrings). — Müllers Bibelhistorie i Tangs Udtog. Den nye Psalmebog. Luthers lille Katekismus (Waisenh. Udg.). — Bohrs gl. Hist. (6te Udg.). Rimestads mindre Geographi. Et Atlas over den gamle Verden. — Strom Planterigets Naturhistorie. Lütkens Zoologi (den mindre). — Steens elem. Arithmetik, 6te Udg. Steen Hovedformerne i Rummet. Schneekloths Regnebog, 1ste D. 2. Udg. — Latinist Læsebog af Kern og Krebs. Madvigs Latinse Grammatik (1862). — Andersens tostem. Sange, 2den Saml.

2die Realklasse.

Hjorts tydste pros. Læsebog. Jürs og Rung deutsche Dichter, 2den Udg. Lorenzens Stiløvelser. Junchs tydste Syntax. — Ingerslevs franske Læsebog. Colomba par Merimée. Larpents franske Stiløvelser. Ingerslevs franske Grammatik. — Listow, stories and sketches. Dickens Oliwer Twist. The Children of the new forest. — Det nye Testament. Müllers Bibelhist. i Tangs Udt. Balslevs Forklaring till Luthers Katekismus. Den nye Psalmebog. — Baupell Planterigets Naturhist. Lütkens Zoologi (den mindre). — Holts Lære om Natur. alm. Love, 2den Udg. — Steens Arithmet. og Algebra (3die Udg.). Jürgensens Geometri. — Allens Danmarks Historie. Bohrs mindre Verdenshistorie. Rimestads mindre Geographi. Et Atlas. — Schneekloths Regnebog 2den D.

2den Realklasse.

Holts danske Læsebøger. — Hjorts tydste prosaistiske Læsebog. Lorenzens tydste Stiløvelser, 3die Udg. Et tydst Lexikon (Grönbergs). — Ingerslevs franske Læsebog. Pios franske Formlære. Larpents franske Stiløvelser. — Listows engelske Læsebog, 2den

Afdeling. Listows engelske Stiiløvelser, 2den Afdeling. Et engelsk Lexikon (Nosings). — Müllers Bibelhistorie i Tangs Udtog. Balslevs Forklaring til Luthers Katekismus. Den nye Psalmebog. — Allens Danmarks Historie. Rosods fragmentariske Historie. Rimestads mindre Geographi. Et Atlas. — Baupell Planterigets Naturhist., 2den Udg. Lütkens Zoologi (den mindre). — Steens elementare Arithmetik. Mundts Geometri, 5te Udg. — Schneekloths Regnеб. 2den Deel. — Andersens Sange, 2. Saml.

1ste Realklassé.

Holsts danske pros. og poet. Læsebøger. — Rungs tydste Læsebog for de lavere Klasser med Ordbog. Rungs tydste Materialier. Rung, de tydste Bøsiningsformer. — Ahns franske Læsebog ved Arlaud. Ingerslevs franske Læsebog. Et fransk-dansk Lexikon (Borrings). — Müllers Bibelhistorie i Tangs Udtog. Den nye Psalmebog. Luthers lille Katekismus (Waisenh. Udg.). — Rosods fragment. Historie. Rimestads mindre Geographi. Et Atlas. — Strom Planterigets Naturhist. Lütkens Zoologi (den mindre). — Steens elem. Arithmetik, 6te Udg. Steen Hovedform. i Nummet. — Schneekloths Regnеб., 1ste D. 2. Afd. — Listows eng. Læseb., 1—2 Afd. Listows Stiiløvelser, 1—2 Afd. — Andersens Sange, 2. Saml.

2nde Fællesklassé.

Holsts danske prosaistiske (6te Udg.) og poetiske Læsebog (6te Udg.). — Rungs tydste Læsebog for de lavere Klasser med Ordbog. Rungs tydste Materialier. Rungs tydste Bøsiningsform. — Ahns fr. Læseb. ved Arlaud, 5te Udg. — Listows eng. Læsebog, 1ste Afd. 4de Udgave. Listows Stiiløvelser, 1ste Afd. 3die Udg. — Strom Planterigets Naturhist., 2den Udg. Lütkens Zoologi (den mindre). — Müllers Bibelhistorie i Tangs Udtog. — Rosods fragmentariske Historie. Rimestads mindre Geographi, 3die Udgave. Et Atlas. — Schneekloths Regnебog 1ste D., 2den Afd. — Andersens toft. Sange, 2. Saml.

3die Fællesklassé.

Molbechs danske Læsebog (8de Udgave). Holsts Smaa-

digte. — Schneekloths tydse Læsebog, 1ste D. 2den Udgave. — — Listows engelske Elementarbog, 6te Udgave. — Balslevs lille Bibelhistorie. — Kofods fragment. Historie (1860). Rimestads mindste Geographi. Et Atlas. — Lütvens Zoologi (den mindre), 4de Udg. — Schneekloths Regnebog, 1ste D. 2den Afd. — Andersens tostem. Sange, 2den Saml.

Tredie Fællesklassé.

Lefolii, Fortællinger og Sagaer, 1ste Saml., 2den Udg. Holsts Smådigte, 7de Udg. — Schneekloths tydse Læsebog, 1ste D. 2den Udg. — Balslevs lille Bibelhistorie. — Rimestads mindste Geographi, 3die Udg. Et Atlas. — Schneekloths Regnebog, 1ste D. 1ste Afd. — Andersens tostem. Sange.

Anden Fællesklassé.

Borgens og Nungs danske Læsebog, 1ste Kursus, 8de Udg. — Schneekloths Regnebog, 1ste Deel 1ste Afd. — Andersens tostem. Sange. — Et Atlas (Anfjørs).

Første Fællesklassé.

Schneekloths Regnebog, 1ste D. 1ste Afd. En Kasse med Regnepinde (faaes paa Skolen). Jagds Læsebog for Begyndere.

Afgangsprøven for Studerende.

(4de Latinklasse er ved Examinationen deelt i 2 Afdelinger, b: F. Fugmann, J. Petersen, C. Nyholm, Chr. Wegge, C. Corneliusen, D. Fiedler; a: de øvrige 7.)

Skriftlig. Onsdag den 8de, Torsdag den 9de og Fredag den 10de Juni.

Mundtlig. Fredag den 1ste Juli: Kl. 5 Historie; Kl. 5 Naturhistorie (a).

Løverdag den 2den Juli: Kl. 8 Latin, Kl. 5 Religion; Kl. 5 Thøst (a), Geographi (b).

Mandag den 4de Juli: Kl. 10 Naturlære; Kl. 5 Geometri; Kl. 5 Fransk (a), Naturhistorie (b).

Tirsdag den 5te Juli: Kl. 5 Arithmetik; Kl. 5 Fransk (b).

Onsdag den 6te Juli: Kl. 5 Græst; Kl. 5 Geographi (a), Thøst (b).

Aarsproven 1864.

Den skriftlige Deel
er afholdt den 8de, 9de og 10de Juni.

Den mundtlige Deel.

NB. Klasserne 1, 2b, 2a, 3b og 3a examineres i Stuen i Bygningen Nr. 11 ved Siden af Skolebygningen; de øvrige i Skolebygningens Stue og 1ste Sal.

1ste og 2den Latinklasse er ved Examihationen deelt i 2 Afdelinger efter Begyndelsesbogstavet i Elevernes Navne, 4de Latinklasse i de samme 2 Afdelinger som ved Afgangsprøven.

5te Latinklasse B.

(1ste Sal Nr. 3.)

Torsdag d. 14de Juli Kl. 10 Naturlære, Kl. 11 Geometri.

Fredag d. 15de Juli Kl. 9½ Religion, Kl. 11 Latin.

Løverdag d. 16de Juli Kl. 11½ Historie.

Mandag d. 18de Juli Kl. 9 Græst, Kl. 11½ Arithmetik.

4de Latinklasse (a).

(1ste Sal Nr. 1.)

Fredag d. 15de Juli Kl. 8½ Latin, Kl. 10½ Religion.

Øverdag d. 16de Juli Kl. 8½ Græst, Kl. 10 Geometri.
Mandag d. 18de Juli Kl. 12½ Arithmetik, Kl. 4 Historie.

4de Latinklassé (b).

(1ste Sal Nr. 1.)

Torsdag d. 14de Juli Kl. 12½ Geometri.
Fredag d. 15de Juli Kl. 4 Historie, Kl. 5½ Religion.
Øverdag d. 16de Juli Kl. 8 Arithmetik, Kl. 10½ Græst.
Mandag d. 18de Juli Kl. 11 Latin.

3die Latinklassé.

(Stuen Nr. 1.)

Torsdag d. 14de Juli Kl. 8½ Latin, Kl. 11½ Historie.
Fredag d. 15de Juli Kl. 8 Geographi, Kl. 4 Frans.
Øverdag d. 16de Juli Kl. 10 Religion, Kl. 11½ Geometri,
Kl. 5 Thdst.
Mandag d. 18de Juli Kl. 9 Naturhistorie, Kl. 11 Græst,
Kl. 4 Arithmetik.

2den Latinklassé. (B—M.)

(Stuen Nr. 2.)

Torsdag d. 14de Juli Kl. 9 Naturhistorie, Kl. 10½
Mathematik.
Fredag d. 15de Juli Kl. 10½ Frans, Kl. 4 Thdst, Kl.
5½ Historie.
Øverdag d. 16de Juli Kl. 8 Geographi, Kl. 9½ Latin.
Mandag d. 18de Juli Kl. 9 Græst, Kl. 10½ Religion.

2den Latinklassé. (P—W.)

(Stuen Nr. 3.)

Torsdag d. 14de Juli Kl. 8 Mathematik, Kl. 10 Reli-
gion; (i Nr. 2) Kl. 4 Historie, Kl. 5½ Græst.
Fredag d. 15de Juli Kl. 4 Latin, Kl. 5½ Thdst.
Øverdag d. 16de Juli Kl. 8 Naturhistorie, Kl. 9½ Geo-
graphi.
Mandag d. 18de Juli Kl. 12 Frans (i Nr. 2.)

1ste Latinklassé. (A—J.)

(Stuen Nr. 3.)

Torsdag d. 14de Juli Kl. 4 Latin, Kl. 5½ Thysf.

Fredag d. 15de Juli Kl. 10½ Naturhistorie, Kl. 12 Historie.

Løverdag d. 16de Juli Kl. 4 Geographi, Kl. 5½ Dansf.

Mandag d. 18de Juli Kl. 9½ Religion, Kl. 10½ Arithmetik, Kl. 4½ Fransf.

1ste Latinklassé. (K—T.)

(Stuen Nr. 6.)

Torsdag d. 14de Juli Kl. 4 Thysf, Kl. 5½ Historie.

Fredag d. 15de Juli Kl. 9 Naturhistorie, Kl. 10½ Mathematik.

Løverdag d. 16de Juli Kl. 4 Dansf, Kl. 5 Latin.

Mandag d. 18de Juli Kl. 10 Fransf, Kl. 11½ Geographi; Kl. 5 Religion (i Nr. 2).

3die Realklasse.

(Stuen Nr. 4.)

Torsdag d. 14de Juli Kl. 9 Naturlære.

Fredag d. 15de Juli Kl. 11 Engelsf, Kl. 12½ Mathematik, Kl. 6 Fransf.

Løverdag d. 16de Juli Kl. 9 Religion, Kl. 4 Thysf, Kl. 5½ Historie og Geographi.

Mandag d. 18de Juli Kl. 8 Naturhistorie.

2den Realklasse.

(1ste Sal Nr. 2.)

Torsdag d. 14de Juli Kl. 9½ Historie, Kl. 11 Fransf, Kl. 12½ Religion.

Fredag d. 15de Juli Kl. 8 Mathematik, Kl. 4 Thysf, Kl. 5½ Naturhistorie.

Løverdag d. 16de Juli Kl. 5 Engelsf.

Mandag d. 18de Juli Kl. 8 Geographi, Kl. 9½ Dansf.

1ste Realklasse.

(Stuen Nr. 6.)

Torsdag d. 14de Juli Kl. 8 Religion, Kl. 9 Historie,
Kl. 10½ Engelsk.

Fredag d. 15de Juli Kl. 4 Naturhistorie, Kl. 5½ Dansk.

Løverdag d. 16de Juli. Kl. 8 Ægypt, Kl. 9½ Geographi.

Mandag d. 18de Juli Kl. 8 Frank, Kl. 4 Matematik.

5te Fællesklasse A.

(1ste Sal Nr. 4.)

Torsdag d. 14de Juli Kl. 8 Historie, Kl. 9½ Natur-
historie, Kl. 11 Bibelhistorie.

Fredag d. 15de Juli Kl. 8 Ægypt.

Løverdag d. 16de Juli (i Nr. 5) Kl. 8 Frank, Kl. 10
Dansk.

Mandag d. 18de Juli (i Nr. 5) Kl. 8 Regning, Kl. 9½
Geographi; (i Nr. 4) Kl. 4 Engelsk.

5te Fællesklasse B.

(1ste Sal Nr. 2.)

Torsdag d. 14de Juli Kl. 4 Ægypt, Kl. 5½ Bibelhistorie.

Fredag d. 15de Juli Kl. 10½ Geographi, Kl. 12 Engelsk.
(i Nr. 4) Kl. 4 Naturhistorie, Kl. 5½ Dansk.

Løverdag d. 16de Juli Kl. 9 Regning, Kl. 10½ Historie.

Mandag d. 18de Juli Kl. 4½ Frank.

4de Fællesklasse A.

(1ste Sal Nr. 5.)

Torsdag d. 14de Juli Kl. 9½ Bibelhistorie, Kl. 11 Na-
turhistorie, Kl. 5 Ægypt.

Fredag d. 15de Juli Kl. 8½ Engelsk, Kl. 10½ Regning,
Kl. 5 Historie.

Løverdag d. 16de Juli Kl. 4½ Geographi.

Mandag d. 18de Juli Kl. 4 Dansk.

4de Fællesklasse B.

(1ste Sal Nr. 4.)

Torsdag d. 14 Juli Kl. 5 Naturhistorie.

Fredag d. 15de Juli Kl. 9½ Dansf., Kl. 11½ Historie.

Løverdag d. 16de Juli Kl. 8½ Bibelhistorie, Kl. 10 Thysf.,
Kl. 4½ Engelsf.

Mandag d. 18de Juli Kl. 8 Regning, | Kl. 10 Geographi.

3die Fællesklasse A.

(Sidebygningen Nr. 2.)

Torsdag d. 14de Juli Kl. 4 Bibelhistorie.

Fredag d. 15de Juli Kl. 9 Regning, Kl. 11 Dansf.

Løverdag d. 16de Juli Kl. 10 Thysf.

Mandag d. 18de Juli Kl. 4 Geographi.

3die Fællesklasse B.

(Sidebygningen Nr. 2.)

Torsdag d. 14de Juli Kl. 11½ Geographi.

Fredag d. 15de Juli Kl. 4 Thysf.

Løverdag d. 16de Juli Kl. 4½ Dansf.

Mandag d. 18de Juli Kl. 10 Regning, Kl. 12 Bibelhist.

2den Fællesklasse A.

(Sidebygningen Nr. 1.)

Torsdag den 14de Juli Kl. 4 Dansf.

Fredag d. 15de Juli Kl. 4 Bibelhistorie, Kl. 5½ Geographi.

Løverdag d. 16de Juli Kl. 10½ Regning.

2den Fællesklasse B.

(Sidebygningen Nr. 1.)

Torsdag d. 14de Juli Kl. 10½ Geographi, Kl. 12 Bibelhist.

Løverdag d. 16de Juli Kl. 4½ Dansf.

Mandag d. 18de Juli Kl. 4 Regning.

1ste Fællesklasse.

Fredag d. 15de Juli Kl. 11 Regning.
Mandag d. 18de Juli Kl. 11 Danst.

Sangprøve.

Løverdag d. 16de Juli Kl. 6½ for 3die og 2den Fællesklasse
A og B.
Mandag d. 18de Juli Kl. 6 for 2den og 1ste studerende
Klasse, 2den og 1ste Realklasse, 5te og 4de
Fællesklasse A og B.

Løverdagen den 16de Juli Kl. 12 og Fredagen den
19de August Kl. 12 prøves de nye Clever.

Tirsdagen den 19de Juli Kl. 10 foretages Censur
og Opslytning.

Fredagen den 19de August Kl. 9 begynder Undervis-
ningen i det nye Skoleaar.

Til at overvære Examens indbrydes Elevernes Forældre
og hvem der ellers maatte interessere sig for Skolen.

Frederiksberg, i Juni 1864.

H. Schneekloth
(träffes hver Skoledag mellem 10—12).

Indholdsfortegnelse.

	Side
Nogle Bemærkninger om den første Undervisning i Lydst	3.
Skisser:	
1. Et Løfte	15.
2. Den sjette Fødselsdag	17.
3. Hvad Barnet lærte ved Storkereden	20.
4. Banskeligheder	26.
5. Exemplets Magt	32.
6. Børnebilletten	33.
7. Den største Smerte	35.